

PERSONHISTORISK TIDSKRIFT

1907

UTGIFVEN

AF

PERSONHISTORISKA SAMFUNDET

GENOM

F. W. GRÖNWALL

SAMFUNDETS SEKRETRÄRE

ÅRG. IX.

HÄFT. I

INNEHÅLL.

Gabriel Anrep. Af A. L. (med porträtt)	sid. 1.
August Waldemar Lundberg. Af V. LJUNGFORS . . .	» 4.
Stockholms öfverståthållare (forts.) Af N. v. D. (med porträtt)	» 5.
Friherre Bernhard Otto Rehbinder till Uddrich. Af C. M. V. REHBINDER (med två porträtt)	» 15.
En maskeradbal på Stockholms slott 1692. Af OTTO BERGSTRÖM	» 21.
De Geerska familjeporätt (med tre porträtt)	» 30.
Om källor vid släktforskning. Af GOVERT INDEBETOU .	» 31.
Personhistorisk litteratur	» 37.
Frågor	» 39.
Autografauktion. Af G. E.	» 41.
Insända porträttförteckningar (4)	» 42.
Personhistoriska samfundet	» 43.
Ledamotsförteckning	» 46.

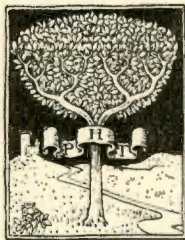
PORTRÄTT.

GABRIEL ANREP, AXEL SPARRE, BERNHARD OTTO REHBINDER,
MARGARETHA CHRISTINA REHBINDER, ETIENNE DE GEER,
BENJAMIN DE GEER, FREDRIKA AURORA DE GEER.

BILAGA.

Personhistoriska samfundets cirkulär om porträttförteckningars in-
sändande.

Personhistoriska samfundets cirkulär om porträtters förtecknande.

S. H. T.

Bland vårt lands historiska minnesmärken intaga onekligen de handgjorda porträtten ett bland de förnämsta rummen. Ej blott för konsthistorien och personhistorien utan äfven för andra grenar af kulturhistorien utgöra de ett oersättligt material. Då hvarje dag, som går, genom eldsvådor och olyckor hotar att undanröja mycket af detta material, och tiden omärkligt undanröjer den traditionellt lefvande detaljkännedomen om en mängd porträtt, bör det ligga i den lefvande generationens intresse att från glömska rädda åtminstone minnet af det som finnes.

I andra länder har man redan för länge sedan genom noggrann inventering sökt säkerställa de existerande porträtten för glömska. Så har i Holland utgifvits en »Iconographia Batava» och i Norge en porträttkatalog 1886. I Danmark har en person för en beskrivande katalog öfver danska målade porträtt erhållit understöd af riksdag och regering, som äfven anbefallt ämbetsmännen landet rundt att ifylla formulär med porträttförteckningar, och i Finland har Fornminnesföreningen för ett tiotal år sedan insamlat förteckningar öfver offentliga och enskilda porträtt i landet.

Personhistoriska samfundet, som redan förut i sin tidskrift (Personhistorisk tidskrift) offentliggjort beskrivande förteckningar öfver porträtt vid Uppsala universitet och vid några herresäten, har genom ett i December månad år 1905 utsändt cirkulär påbörjat ett systematiskt insamlande af *förteckningar öfver svenska porträtt i offentlig och enskild ägo*. Att samfundets anhållan om porträttförteckningars insändande af allmänheten mottagits med intresse, därom vittnar antalet af de redan lämnade svaren på samfundets cirkulär, i det att hitintills 300 förteckningar ställts till samfundets förfogande, upptagande bortåt 2,600 porträtt. Likväl återstå ännu betydliga samlingar att förteckna. Personhistoriska samfundet har därför ansett det icke vara ur vägen att ånyo vädja till allmänheten om dess benägna biträde vid fortsättandet af förteckningarnes insamlande.

I förvissning, att det tjänar ett nationellt syfte, vågar sålunda samfundet anhålla, att I villen å hoslagda formulär låta upprätta en förteckning öfver alla i Eder ägo eller Eder vård befintliga porträtt, öfver både svenskar och utlänningar, utförda i *olja, akvarell, pastell, krita* eller *blyerts*, i *sten, emalj, gips, vax, silver* eller *brons*, med ett ord alla porträtt, som gjorts för hand, men däremot *icke* porträtt, som åstadkommits genom mekanisk reproduktion, fotografier, gravyrer, stick e. d.

Vid förtecknandet upptages, såvidt känt är: 1) den porträtterades fullständiga namn, titel eller yrke samt födelse- och dödsår; 2) bildens form (bröstdbild, midjebild, knästycke, helfigur) samt dräktens utseende; 3) porträttets art (oljemålning, akvarell, pastell, blyerts- eller kritteckning, silhuett, miniatyr, skulpterad byst eller relief) samt ämnet i hvilket det framställts (väf, papper, sten, gips etc.); 4) porträttets höjd och bredd i centimeter, för taflor såvidt möjligt beräknadt på blindramens (baksidans) ytterkant; 5) konstnärens namn och porträttets tillkomstår jämte källan för dessa uppgifter; 6) porträttets förhållande till andra bilder af personen, om det anses som original eller kopia, om det är taget efter fotografi eller efter handgjordt porträtt och i senare fall hvilket; 7) signering och inskrift å porträttet eller anteckningar å ramen och taflans baksida; 8) upplysningar om porträttets äldre öden och nuvarande tillstånd; samt 9) (anfördt i förteckningens rubrik) den nuvarande ägarens namn och titel jämte porträttets förvaringsort (stad eller egendom med uppgift om socken och län).

Till ledning vid förtecknandet må såsom *exempel* anföras: 1) von Liewen, Karl Gustaf, kammarherre, landshöfding, f. 1722, † 1770. 2) Ung man, midjebild, fas t. v., håller högra handen i sidan, under vänstra armen en hatt; harnesk, därför blå rock med hvit krage. 3) Olja å väf. 4) 86 × 87 cm. 5) Af Johan Henrik Scheffel 1741, enligt signering. 6) Original. 7) Å baksidan: »Carl Gustaf Lieven æt 20. J. H. Sheffel p. 1741». 8) Har alltid ägts af ättlingarna och genom arf öfvergått till 9) nuvarande ägaren frih. Reinhold Rudbeck; förvaras å Edsberg i Sollentuna socken, Stockholms län.

Såväl gamla som nya porträtt förtecknas, utan hänsyn till deras större eller mindre konstnärliga värde. Figurer å kyrkliga epitafier och grafstenar samt handgjorda porträtt i böcker o. d. böra äfven upptagas. Om det ej är bekant, hvem ett porträtt föreställer, bör det betecknas såsom okänt och så noggrant som möjligt beskrifvas. *Skulle svårigheter möta att besvara alla de ofvan angifna frågorna, är samfundet tacksamt att åtminstone få en kortare förteckning med uppgifter om de porträtterades namn, yrke och lefnadstid.*

I förhoppning om Edert intresse anhåller samfundet, att I villen sprida kunskap om saken till Edra bekanta och, om det låter sig göra, benäget lämna upplysningar äfven om andra porträttsamlingar. Personhistoriska samfundet kommer nu liksom förut att ställa en del af sin tidskrift till förfogande för dem, som vilja publicera särskilda förteckningar öfver sina samlingar, och om insamlandet af porträttförteckningar verkligen lyckas, vill samfundet sedermera söka åstadkomma tryckt katalog öfver porträtten.

Förteckningarna böra insändas till samfundets sekreterare, adress *Riksarkivet, Stockholm*. De komma att förvaras i Personhistoriska samfundets arkiv, som är deponerat i Riksarkivet, och skola, om ägaren så önskar, icke visas för utomstående personer.

Närmare anvisningar och nya blanketter lämnas på begäran.

Obs! Se till att porträtten i Eder samling äro försedda med anteckning om de porträtterades namn!
Stockholm i maj 1907.

CARL CARLSON BONDE.

Samfundets ordförande.

EMIL HILDEBRAND.

K. H. KARLSSON.

JOHANNES RUDBECK.

Skattmästare.

F. W. GRÖNWALL.

Sekreterare.

Porträtt tillhöriga

förvarade.....

beskrifna för *Personhistoriska samfundet* af

Användbara förkortningar: *f*=född, *†*=död, *Br*=bröstitbild, *Midje*=midjebild, *Kn*=knästycke, *Hel*=helfigur, *Gr*=grupp, *F*=fas, *Pr*=profil, *t. v.*=till vänster, *t. h.*=till höger (från bildens synpunkt), *O*=oljemålning å väf (då intet annat anmärkes), *A*=akvarell, *P*=pastell, *M*=miniatur, *T*=teckning, *B*=byst, *R*=relief, *cm*=centimeter, *sign.*=signerad, *Or*=original. *K*=kopia, *a. t.*=å baksidan.

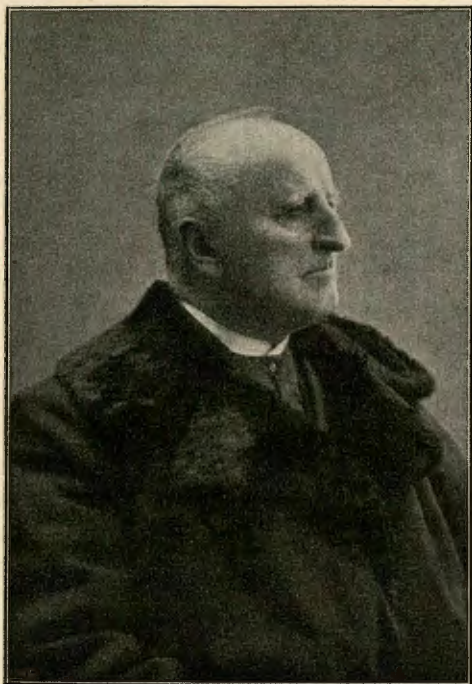
[illegible]

OBS. I Hvarje förteckning bör hänföra sig blott till *en* ägare och *en* förvaringsort (egendom, våning, institution e. d.) så att en större samling, som är fördelad på flera håll, förtecknas å skilda blanketter.

Vänd!

Forts.

[illegible]

Gabriel Anrep.

Mången släktforskare torde hafva sträfvat uppför Söders branta backar för att uppsöka de svenska genealogernas nestor i hans hem på höjden vid Katarina kyrka, ett hem med porträtt, böcker och gammaldags möbler, med utsikt öfver åldriga träd och svunna generationers grafvar. Just så måste Gabriel Anrep bo. Där hade han också tillbragt många år af sitt sträfsamma lif och där afled han den 12 nästlidna mars.

I ett par sekler hade Lekeberga gård i Närke gått i arf i Anrepas släkten. Det från början stora godset hade så småningom smultit samman, och det var endast en mindre egendom, som öfvertogs af kapten Johan Wilhelm Anrep, den yngste i en krets af fjorton syskon. Här föddes sonen Gabriel den 4 december 1821. Sina barndoms- och ungdomsår tillbragte han i hemmet och i Örebro skola. Redan tidigt framträdde hågen för

släktforskning och ännu i ålderdomen bevarade han såsom ett minne släktledningar öfver fingerade familjer, frukter af barnets fantasi. Fadern afled 1848 utan att efterlämna någon förmögenhet, egendomen såldes och Gabriel Anrep, som först ägnat sig åt landtbruk, begaf sig till Stockholm att där söka sin lycka. I början af 1850-talet hade han anställning som extra kanslist vid polisen. Vid sidan häraf idkade han litterär och publicistisk verksamhet samt skaffade sig en tid en välbehöflig extra inkomst därigenom, att han under koleraperioden 1853—1854 tog sig för att dagligen, omedelbart efter det uppgifterna från sjukhusen inkommit till polisen, utgifva och genom kolportörspojkar försälja bulletiner öfver sjuka och döda. Härpå förtjänade han ganska bra, så att det var en afsaknad för honom, när farsoten upphörde och denna inkomstkälla utsinade. Vid samma tid hade han emellertid lagt grunden till det arbete, som skulle blifva hans hufvudsakliga lifsgärning, det verk, som är närmast förbundet med hans namn. Till julen 1854 hade han, efter tråget arbete i en dittills obrukad mark, fått manuskriptet till den första Svenska adelskalendern färdigt, men det var endast med svårighet och efter att på flera håll blifvit afvisad, han lyckades erhålla en förläggare och ett blygsamt honorar. Den lilla bok, som då lämnades i allmänhetens händer, var icke blott den första i sitt slag i Sverige utan en af de första dylika handböcker öfver hufvud. Äldre torde endast vara den ur 1700-talets Wappenkalendrar och Die Durchlauchtige Welt framvuxna Almanach de Gotha, hvilken blifvit den internationellt antagna typen för en genealogisk kalender, de äfvenledes tyska Taschenbuch der Gräfl. und Freiherrl. Häuser samt den engelska Peerage and Baronetage, hvilken senare dock till följd af den engelska adelns säregna ställning är uppställd efter ett helt annat system. Numera finnas dylika handböcker i de flesta europeiska länder och i flera af dem spåras inflytande af Anreps arbete. Den första blygsamma upplagan af Adelskalendern följdes snart af årgång på årgång, allt mer utvecklad och förbättrad, först med flera års mellanrum, så hvartannat och till sist hvarje år. I jämt ett halft sekel ombesörjde han redaktionen med aldrig svikande energi och det varmaste intresse, tills namnet Gabriel Anrep och Sveriges ridderskaps och adelskalender nästan sammansmälte till ett enda begrepp. Han höll detta arbete så kärt och gick så upp i detsamma, att han slutligen ej kunde fatta, att icke publiken, åtminstone hela svenska adeln, gjorde

detsamma. I sina företal plägade han med en icke så litet originell tydlighet gifva sitt missnöje häröfver tillkänna.

Hans namn är vidare fäst vid ett arbete af största betydelse för historikern och genealogen: Svenska Adelns ättartaflor, hvilka utgåfvos 1859—1864. På grund af de många felaktigheter, som onekligen förekomma, har detta verk ofta blifvit underskattadt, men man måste vara honom tacksam, att han till trycket befordrade det rika material, som förelåg, utan att söka fullkomna detsamma. I så fall hade det väl ej varit utgifvet den dag som är. En jämförelse mellan originalgenealogierna på Riddarhuset och ättartaflorna visar emellertid, att han däri nedlagt icke så litet själfständigt arbete. I ett afseende torde han till och med nedlagt för mycken möda, nämligen då han — som ofta förekommer — angifver frändskapen mellan äkta makar. Upplysningar sådana som att en person var gift med »sin fasters svärfaders sysslings sonson», gör ingen glad, och troligen hafva kontrahenterna själfva sväfvat i okunnighet om detta besynnerliga släktskapsband. Svårigheten att läsa korrektur på ett arbete, som nästan uteslutande består af namn och data, torde äfven här och hvar hafva spelat utgifvaren ett spratt såsom t. ex., då han uppgifver, att en person blifvit gift med »biskop Brasks enka», hvarigenom en alldeles obefogad skugga kastats på den gudsmannens katolska renlärighet. Men detta får ej tagas allt för allvarligt; att han haft någon fränka är troligt. Trots brister och felaktigheter är och förblir Svenska Adelns ättartaflor en outhärlig hjälpreda för forskaren. Intet annat land äger en genealogisk och biografisk handbok af sådan omfattning.

Åren 1871—82 utgaf Anrep Svenska släktboken, därigenom gifvande ännu ett uppslag på släktforskningens område. Dessutom har han redigerat flera årgångar af »Handbok för resande i Sverige» och »Svensk Handelskalender».

Skulle man bedöma en persons betydelse efter måttet af hans framgång i lifvet, efter mängden af biografiska data och yttre utmärkelser, vore Gabriel Anreps lifsgärning förvisso ringa. Gods och guld, titlar och hederstecken kommo honom ej till del, men den arbetsamme, energiske och icke så litet originelle genealogen skall alltid komma att erkännas för hvad han i sitt fack var: en banbrytare.

A. L.

August Waldemar Lundberg.

De sydsvenska genealogiska forskarnes antal minskas. Förra året rycktes apotekaren *Isidor Nordin* i Malmö bort från ett ofullbordadt värf; nu har åter ett tomrum uppstått, i det civilingenjören *Aug. Waldemar Lundberg* efter blott ett par dagars sjukdom aflidit den 17 februari.

Född den 30 juni 1836 i Sorunda, blef han stadsbyggmästare i Falun 1862, stads- och länsarkitekt i Visby 1865 och teknisk chef för Lomma cementfabrik 1871, från hvilken befattning han erhöll afsked med pension 1896, då han bosatte sig i Lund.

Redan under sin Lommatid begynte Lundberg sina genealogiska och personhistoriska samlingar och forskningar, först och främst rörande sin egen släkt och med den befryndade, hvilken svält ut till »släkten Lundbergs copiebok» i 3 stora handskrifna volymer med talrika familjeporträtt. Den egentliga systematiska forskningen tog dock sin början först med tillkomsten af landsarkivet i Lund, där han var en ständig och trägen gäst. Frukten af detta arbete blef dels åtskilliga väl utredda släkter i Ny svensk släktbok, dels »Ur skånska Båtsläktens häfder» 1905, en omsorgsfullt utarbetad släkthistoria. Under senaste tiden samlade han material till släkten (släkterna) Prytz, hvilket, ehuru icke fullständigt, dock uppgick till 1,200 tattskrifna foliosidor i 2 band. Bland hans efterlämnade samlingar märkas utom en mängd registrerade anteckningsböcker 8 stora kvartsvolymer med handskrifna genealogiska tabeller öfver flera hundra svenska släkter. En del af dem äro redan utskrifna att kompletteras för den påtänka nya släktboken »Svenska släkter». I öfrigt komma de att öfvergå till den aflidnes son, pastor Torsten Lundberg i Helsingborg.

I denna tidskrift har Lundberg bidragit med »Ätten von Hackewitz» och »Elias Salomons själfbiografiska anteckningar».

Säkerligen hade den arbetsamme mannen kommit med en monografi öfver släkten Prytz också, om icke döden afklippt lifstråden.

Frid öfver hans minne!

V. Ljungfors.

Stockholms öfverståthållare.

Af N. v. D.

Friherre Axel Sparre.

Son till kammarrådet Carl Sparre och Margareta Natt och Dag samt sonson till den genom sin lärdom och lysande begåfning men kanske än mera genom sitt sorgliga öde så ryktbare rikskanslern Erik Sparre tillhörde Axel Sparre en gammal och ansedd släkt, som åtminstone från 1400-talet varit att räkna till svenska adelns främsta led, den mäktiga rådsadeln, och som alltsedan Gustaf I:s dagar intagit ett synnerligen framstående rum i Sveriges historia. Född 1620 hade han den olyckan att redan vid 3 års ålder förlora sin moder och vid 12 år jämväl sin fader. Han synes emellertid hafva fått en vårdad uppfostran, studerade först vid Uppsala högskola och begaf sig därefter i enlighet med tidens sed till främmande länder att där vidare utdana sig till en värdig medlem af den stolta och lysande svenska högadeln. 1639 finna vi honom äfven inskrifven vid det berömda universitetet i Leyden, som tycks hafva varit flitigt besökt af dåtida svenska studenter. Hemkommen från sina resor anställdes han vid drottning Kristinas hof och utnämndes till kammarherre.

Detta var då för tiden i allmänhet det första steget på ärans bana för de unga förnäma herrar, som önskade ägna sig åt civil statstjänst. Att gå igenom de lägre graderna i ämbetsverken ansågs icke förenligt med deras höga ställning. Hoftjänsten åter gaf dem tillfälle ej blott att ytterligare förkofra sig i världsmannabildning och belevnhet, utan ock att träda i nära personlig beröring med rikets regent och dess främsta män, att göra sig af dem kända och bemärkta. Vid sidan af densamma stod det dem ju äfven öppet att söka den utbildning för det blifvande lefnadsyrket, som utan åsidosättande af den medfödda värdigheten kunde förvärfvas. Axel Sparre försummade icke heller att begagna sig

af en sådan förmån. Redan året efter sitt inträde vid hofvet lyckades han jämte två andra unga ädlingar erhålla tillstånd att bevista öfverläggningarna i rådet på det att, som det heter i protokollet, de skulle blifva »ad rempublicam informerade». De borde emellertid ej endast vara åhörare till rådsherrarnes debatter utan äfven »vid tillfälle genomläsa akter och söka göra sig pennan mäktige» samt sålunda »göra sig capable, där Gud och öfverheten ville dem med tiden någon charge förtro». Samma år blef Axel Sparre för första gången använd i ett offentligt uppdrag, i det han förordnades till prestaf hos de hit anlända portugisiska gesandterna. Sin uppvaktning i rådskammaren synes han emellertid hafva fullgjort på tillfredsställande sätt, ty då följande år inom densamma fråga väcktes om att bruka några unga män af högadeln inom kansliet, blef Axel Sparre föreslagen såsom den i främsta rummet härtill duglige. Någon egentlig tjänstgöring tycks dock icke till en början varit ifrågasatt. De unga herrarne finge »gå där och informera sig om sakerna», och så kunde man »afse deras indoles och hvilka som hafva lust till kanslisaker och inkli nation». Samma år utnämndes han äfven till häradshöfding i Konga härad, ett ämbete, som dock antagligen för honom liksom för så många andra af tidens förnåma herrar ej blef annat än en aflönad sinekur.

1645 fanns han tydligen mogen för mera betydande värf. Han afgick nämligen nu såsom legat i en diplomatisk beskickning till Polen. Hans officiella uppdrag gällde tillkännagifvandet af drottning Kristinas regeringstillträde, men hufvudmålet för hans färd var likväl att söka närmare utforska den nu rådande sinnesstämningen i detta land, hvarifrån trots upprepade stilleståndsfördrag krigslågan så ofta hotat att ånyo utbryta. Han blef, enligt hvad förmåles, här »väl och honorable undfången», men det oaktadt undgick honom ingalunda den fientlighet, som ännu alltjämt gjorde sig gällande gentemot Sverige hos Polens såväl konung som folk. Hemkommen föreslogs han af drottningen själf i rådet såsom den mest passande att i ett grannlaga värf sändas till hennes moder änkedrottning Maria Eleonora, som då befann sig i Tyskland. Det synes nämligen varit meningen att söka förmå denna oroliga och nyckfulla furstinna att återvända till Sverige, ett företag, som förvisso kräfde både takt och skicklighet. Någon tid därefter förekommer Axel Sparres namn åter i rådsprotokollen, denna gång i samband med frågan om återbesättandet af den lediga vice presidentsbefattningen i Svea hofrätt. Till

densamma utnämndes emellertid en annan, men Sparre blef ej lottlös, han befordrades i stället i slutet af året till riksjägmästare.

Endast 25-årig bekläddes han sålunda med ett af de s. k. mindre riksämbetena och blef högste chef för skogs- och jägeristaten i riket. För denna befattning torde han befunnits synnerligen lämplig, ty han kallades ej mindre än trenne gånger att intaga densamma. Under hans nu ifrågavarande tidigaste förvaltningsperiod var det, som den första svenska jaktstadgan och skogsordningen 1647 utfärdades.

Sin drottnings bevågenhet synes han alltjämt hafva förstått att bevara. Bevis härpå erhöll han också under åren 1645 och 1646, då han som donation fick mottaga flera i närheten af hans fädernegods Sundby i Södermanland belägna gårdar. Härjämte blef han 1647 tillika med öfriga ättlingar af rikskanslern Erik Sparre upphöjd i friherrligt stånd. Tre år senare utnämndes han till landshöfding på Gottland.

Tillståndet på denna af naturen riket gynnade ö, som kort förut tillfallit Sverige genom freden i Brömsebro, torde vid ifrågavarande tid icke hafva varit det bästa. Särskildt tycks landtbefolkningen, som under det danska herraväldet blifvit betungad med dryga pålagor, hafva befunnit sig i en tryckt ekonomisk ställning, och en följd häraf hade äfven blifvit, att åtskilliga hemman råkat i ödesmål. Det blef nu Axel Sparres uppgift att söka afhjälpa de sålunda uppkomna olägenheterna och att åt kulturen återvinna dessa af sina ägare öfvergifna gårdar, i hvilket arbete han också förmåles hafva visat mycket nit. I pfalzgreffen Carl Gustaf, som 1652 erhållit Gottland i förläning, fick han snart en upplyst och kraftfull medhjälpare i sina sträfvanden för öns bästa. Åtskilliga från fursten till Sparre under denna tid aflåtna bref, memorial och instruktioner bära äfven vittnesbörd om detta deras nitiska samarbete. Sparres verksamhet på den minnesrika ön afbröts emellertid snart. 1654 förflyttades han nämligen som landshöfding till Östergötland, där hans förvaltningsstid blef ännu kortare, i det han redan följande år af Carl X Gustaf, nu vorden konung, inkallades i rådet.

Enligt rådslängden skulle detta hafva skett i september 1655. Först i oktober samma år återfinnes också Axel Sparres namn i förteckningarna på de vid rådssammanträdena närvarande ledamöterna af den höga församlingen. Emellertid torde i själfva verket hans utnämning ägt rum tidigare, ty i ett kungl. bref af den 9 juli 1655 kallas han redan riksråd. Samma bref, som

är ställdt till de kort förut tillsatta reduktionskommissarierna, bär för öfrigt vittne om den ynnest, hvarmed den nye konungen omfattade sin forne medarbetare på gutarnes ö. Däri föreskrifves nämligen, att Sparre skulle lämnas »oturberat och oqvald i possessionen af alla de Gods», som han i donation af drottning Kristina bekommit.

Af samma bref framgår äfven, att Sparre vid sitt inträde i rådet tillika förordnades till kansliråd, hvartill väl hans tidigare uppvaktning i kansliet äfvensom hans beskickning till Polen kunde anses göra honom särskildt lämpad. Det dröjde dock ej länge, innan man fann sig ånyo behöfva anlita hans insikter i skogsväsendet. 1658 utnämndes han nämligen för andra gången till riksjägmästare.

Ej långt härefter borttrycktes Carl X hastigt från alla sina djärfva storpolitiska företag, och knappt hade hans stöft hunnit kallna, innan de testamentariska förordnanden, han efterlämnat angående regeringens förande under hans spåde sons minderårighet, blefvo föremål för de skarpaste angrepp från hans forna råds herrars sida, som, görande gemensam sak med den genom vissa af ifrågavarande bestämmelser i sina klassintressen och privilegier kränkta adeln, bestämdt vägrade att i sin helhet godkänna desamma. De ofrälse stånden läto sig emellertid icke häraf påverka utan yrkade lika bestämdt, att den döde konungens sista vilja skulle respekteras. Då det var prästerna, som härvid gingo i spetsen för motståndet mot de aristokratiska sträfvandena, fick Axel Sparre jämte en annan rådsherre i uppdrag att begifva sig till det högvördiga ståndet för att söka bryta dess opposition. Alla bemödanden i detta syfte blefvo dock nu förgäfvade. Det var först vid nästföljande riksmöte, som rådet och adeln lyckades genomdrifva sin vilja.

Äfven vid 1664 års riksdag fick Axel Sparre öfva sin förståelse som underhandlare. Det gällde denna gång att söka förstå bönderna att åtaga sig den af regeringen åskade nya bevillingen, till hvars utgörande de omsider ehuru visserligen icke utan svårighet förmåddes att lämna sitt samtycke.

Rådet hade vid denna tid nått en makt och en betydenhet som måhända aldrig tillföre. Den regeringsmyndighet, som under den unge konungens minderårighet skulle utövas af hans förmyndare, änkedrottningen och de 5 höga riksämbetsmännen, hade nämligen till följd af svaghet å ena sidan, tilltagsenhet å den andra efter hand öfvergått till hela råds kammaren, som sålunda i

FRIHERRE AXEL SPARRE.

ÖFVERSTÅTHÅLLARE I STOCKHOLM 1665—73.

(OIJEMÅLNING, TILLHÖR GREFVINNAN STEPHANIE VON WEDEL, STORA SUNDBY).

själfva verket utgjorde rikets styrelse. Inom denna månghöfdade regering kom emellertid aldrig Axel Sparre att blifva någon ledande eller i politiskt afseende betydande persolighet, lika litet som han någonsin kom att intaga en mera bemärkt ställning i de häftiga partistrider, som under större delen af ifrågavarande tidrymd utkämpades i rådet mellan å ena sidan storpolitikens och låtgåsystemets förkämpar fylkade kring rikskanslern M. G. De la Gardie och å andra sidan denne lysande men ytliga statsmans motståndare, som med större eller mindre kraft och framgång sökte bekämpa alla lättsinniga och äfventyrliga företag samt föra fredens och sparsamhetens talan. Antagligen upptogo väl äfven de befattningar, Sparre vid sidan af sitt rådsämbete beklädde, i främsta rummet hans tid och intresse, hvarför också hans inlägg i rådsdebatterna hufvudsakligen synas haft till föremål dessa hans verksamhetsområden och med dem i nära samband stående ämnen.

1661 hade han nämligen för tredje gången blifvit riksjägmästare. På denna post kvarstod han till 1664, då han utnämndes till president i Wismarska tribunalet. Redan följande år återbördades han emellertid till Sverige för att efterträda Clas Tott som öfverståthållare i Stockholm.

I nämnda ämbete, som han längre tid än flertalet af sina företrädare kom att utöfva, synes han hafva ådagalagt mycken drift och duglighet. Särskildt torde han ägnat mycken omsorg åt ordningens upprätthållande i hufvudstaden att döma af de många bestämmelser, som under dessa år uti sagda syfte utgåfvos. Så blef nu ett politikollegium inrättadt, som skulle hafva »att beställa med politiväsendet» och genom under detsamma lydande fiskaler, gevaldiger och uppsyningsmän handhafva lagarnas efterlefnad. Hvad den yttre bevakningen beträffar, stadgades 1665, att vakthållningen i staden skulle bestridas af 48 man till häst. 1667 föreskrefs härjämte, att 40 »archerer» skulle värfvas att hålla nattvakt och bevista exekutioner. Redan 1669 blef emellertid nämnda jämväl beridna vakt såsom mindre tjänlig indragen, och i stället den ordinarie stadsvakten, som vid ifrågavarande tid räknade 70 man, i motsvarande mån tillökad. 1670 lämnades ytterligare bestämmelser om stadsvaktens förstärkande.

1669 utfärdade öfverståthållaren jämväl en förordning, som förbjöd gesäller, lärdrängar m. fl. att hålla »fastlagsspel eller andra sådana vederstyggliga apespel, som för detta skedt är». För-

ordningen tycks dock icke hafva medfört åsyftad verkan. De däri meddelade förbuden måste nämligen några år därefter förnyas.

Bland åtgärder af betydighet, som under denna tid i Stockholm vidtogos, kan för öfrigt nämnas, att staden nu erhöll tvenne nya territoriella församlingar, i det Kungsholmen utbröts från Klara och Ladugårdslandet från Jakobs församling, att Katarina kyrka, hvarpå arbetats sedan 1656, omsider i början af 1670-talet blef färdigbyggd, att ett stadshus blef uppfördt på Södermalm samt att Myntgatans anläggning påbörjades, hvilket företag dock till följd af ogynnsamma omständigheter icke nu hann vederbörligen fullföljas. Härförutom blef en förmyndarekammare för Stockholm inrättad samt en förordning angående stadens styrelse utfärdad.

Den öfverståthållaren hittills medgifna förmån att hafva sin bostad på Stockholms slott upphörde år 1666, då denne ämbetsman i stället tilldelades 600 daler smt i hushyra. Äfven de rannsaktionsfängelser, som till denna tid varit dels i tornet »Tre kronor» dels i den innanför förborgen belägna »Smedjegården» inrymda, och om hvilkas aflägsnande från slottet alltsedan Gustaf I:s tid varit fråga, blefvo nu därifrån förflyttade, hvarjämte stadens tukthus, som hittills varit med dess barnhus förenadt, blef från detsamma skildt och ställdt under politikollegiets myndighet.

Oaktadt de talrika åtgärder, som under Axel Sparres styrelse i allmänna ordningens intresse vidtogos, synes det ej alltid stått så synnerligen väl till med säkerheten inom staden. Så förmäles, att år 1671 å dess gator det ena mordet efter det andra föröfvades, utan att man lyckades bringa gärningsmännen till laga näpst.

Själflämnade måhända ej heller städse ordningens högste väktare i hufvudstaden det bästa föredöme. En för hans minne föga hedrande tilldragelse, som inträffade i slutet af hans förvaltningsstid, lägger detta med all erforderlig tydlighet i dagen. Han hade vid något tillfälle i ett tjänsteärende råkat i tvist med generalinspektoren öfver småtullarna Crispin Flygge. Tvisten öfvergick snart till träta, därvid Flygge ej endast fick uppbära skymfliga tillmälen af sin högförnäme motståndare utan till sist äfven blef formligen pryglad af några i dennes följe varande exekutionsbetjänter. Tilldragelsen synes hafva väckt ett utomordentligt uppseende och framkallat så mycket större förargelse, som det sedan länge rådde en stark misstämning gentemot högadeln på grund af dess öfvermodiga uppträdande, hvilket här torde nått sin kulmen. Sparre sökte nu rädda sig undan det utbrytande ovädret genom att förneka, att öfvervåldet skett på hans befall-

ning, men Svea hofrätt, dit målet hänvisades, fann honom likväl skyldig och dömde Stockholms öfverståthållare ej blott till dryga böter utan rent af till afsättning. Att emellertid ett riksråd af en underordnad myndighet skulle kunna frändömas ett sitt innehavande ämbete, det var mer än en del af den höga rådsförsamlingens ledamöter kunde smälta. Frändskap och kamratanda förmådde väl äfven flera ämbetsbröder att söka skydda Sparre, och man kunde ju också härvid till hans urskuldande omotsagdt anföra, att det var »den första fauten som han gjort». Å andra sidan framhölls med rätta, att han vore så mycket mera straffbar, som han »själf brutit pacem publicam, den han på ämbetes vägnar borde maintainera». Meningarna befunnos så delade i råds-kammaren, att det dröjde nära ett år, innan dess slutliga utslag i målet kunde meddelas, oaktadt båda parterna synas gjort allt för att påskynda detsamma. Detta utslags innehåll var ganska märkligt. Kungl. Maj:t förklarade nämligen häri, att »ifall Sparre i sitt ämbete något förseende, begått, skulle det vara honom alldeles förlåtet och tillgifvet», hvarjämte Kungl. Maj:t »förmodade, att tvisten med Flygge skulle kunna genom en förlikning biläggas och ändas». Sparre utgick sålunda med fullständig seger ur den långa striden.

Han fick emellertid ej länge njuta af sin triumf. Carl XI hade under tiden som fullmyndig konung öfvertagit rikets styrelse, och med regeringsskiftet begynte snart nya inflytelser att göra sig gällande i ärendenas ledning. Bland de till en början mest betydande hos den unge monarken var dennes forne lärare Edmund Gripenhielm, som äktat en dotter till riksrådet Clas Rålamb. Det förmäles, att sistnämnde herre hyst en liflig önskan att erhålla öfverståthållaresysslan, och att han jämväl begagnat sig af sin mågs inflytande för att söka undantränga Sparre från densamma. Att också dennes ställning varit synnerligen försvagad genom den Flyggeska rättegången torde väl dessutom med allt fog kunna antagas. Alltnog, i juni månad 1673 fick han träda tillbaka från den höga post, som han i sju och ett halft år på ett så förtjänstfullt sätt beklädt. I stället blef han nu åter utnämnd till president i Wismarska tribunalet, där hans verksamhet emellertid icke torde blifvit långvarig, enär kort efter danska krigets utbrott staden Wismar 1675 blef af fienden eröfrad.

Väl var han äfven alltjämt ledamot af rådet, men denna stolta institutions glansdagar voro nu förbi. Flertalet regerings-ärenden begynte allt mera undandragas dess pröfning för att i

stället handläggas i kabinettskanseljer, som endast bevistades af några få särskildt tillkallade rådsherrar. Det var den nu hos konungen så inflytelserike rikskanslern De la Gardie, som i syfte att på detta sätt undgå all obehaglig opposition och tillika fast trygga sitt eget välde tagit initiativet till denna reform. Men härmed hade han också ytterligare skärpt den misstro och den ovilja, som redan dessförinnan i så hög grad hos många af hans ämbetsbröder voro mot honom rådande. Och då vid 1675 års riksdag under det förenade mäktiga intrycket af de utbrutna krigen, den finansiella nöden och försvarsanstaltarnas bedröfliga skick en stark förbittring mot den forna förmyndareregeringen och särskildt mot dess främsta medlem rikskanslern yppade sig bland de församlade ständerna, förblefvo ingalunda De la Gardies motståndare i rådet passiva åskådare af händelsernas gång, utan togo fast mera en synnerligen verksam del i de våldsamma anlopp, som nu från skilda håll riktades mot den, som det tycktes, till offer för den gamla styrelsens försyndelser utsedde statsmannen. Äfven Axel Sparre torde nu hafva tillhört oppositionspartiet. Också var han en af de 14 rådsherrar, som den 23 september 1675 till ständerna inkommo med en skrift, däruti de, tagande bestämdt afstånd från rikskanslern, gjorde sig mycken möda att söka ådagalägga, att de alltid arbetat för fredens bevarande liksom ock för fullföljandet af en sund och klok finanspolitik. Meningen var tydlig nog. De åsyftade härmed ej blott att bidraga till störtandet af en förhatlig motståndare utan äfven och framför allt att från sig själfva vältra allt ansvar för den statskonst, som kastat landet så illa förberedt i tvenne farliga krig. Att detta försök likvisst ej skulle rädda dem undan den straffdom, som sträng och obönhörlig väntade Carl XI:s förmyndareregering för dess mångahanda missgrepp, fel och försummelser, skulle en snar framtid utvisa.

Alldeles utan verkan kom emellertid icke de 14 rådsherrarnes skrift att blifva, och Axel Sparre skulle själf på ett helt oväntadt sätt få erfara detta. Hösten 1675 kallades han nämligen, ehuru hittills ej i krigiska värf pröfvad, att med svärdet i hand värja det af fienden hårdt beträngda fäderneslandet, samt förordnades till befälhafvare öfver en i Uppland sammandragen truppstyrka. Det blef nu hans säkerligen föga angenäma lott att få till konungen inberätta, att sedan ifrågavarande skrift under tiden blifvit tryckt och bland allmänheten utdelad, manskapet icke mera visade samma hörsamhet som förut, utan i stället röjde

en betänklig lust att resonera och fråga efter orsakerna till kriget. Det vapen, han varit behjälplig att rikta mot en mäktig motståndare, hade sålunda i själfva verket vändt sig mot honom själf.

Under de närmast följande åren skockade sig molnen allt mer och mer hotande öfver Axel Sparres och hans meningsfränders hufvud. Det aristokratiska välde, hvars hängifna anhängare de från ungdomen varit, åt hvars befastande de ägnat sina bästa krafter och som de också sett uppnå sin höjdpunkt, begynte allt mer visa tecken till upplösning och fall, och den kungliga enväldsmakten allt tydligare framskymta som den blifvande arftagaren. Hårtill kom, att reduktionen numera bedrefs med helt annan kraft än förut, och att sålunda för dem jämväl svåra ekonomiska bekymmer sällade sig till de politiska. Allt röjde med fruktansvärd klarhet, att en ny tid randades. Axel Sparre var dock själf nog lycklig att ej behöfva bevittna den stolta makts slutliga undergång, som han så troget och väl tjänat. Nyss återkommen från ett besök hos konungen på krigsskådeplatsen insjuknade han och afled kort därefter den 16 april 1679 nära 59-årig å sin gård Sundby i Södermanland.

Den tid, hvarunder Axel Sparre hufvudsakligen lefde och verkade, var utan tvifvel den svenska aristokratiens mest lysande period. Den ärofulla del denna aristokrati tagit i skapandet och befastandet af Sveriges stormaktsvälde, de stora rikedomar den samlat, den mängd af viktiga ämbeten den förenat i sin hand, allt hade samverkat att förläna denna klass en myndighet och ett inflytande, som snart nådde en för samhället i dess helhet hotande höjd. Men äfven för aristokratien själf kom detta öfvermått af makt att medföra sin stora fara. Öfvermod, själfsväld, egennytta, hänsynslöshet blefvo allt mera kännetecknande egenskaper för de svenska stormännen, och de beträdde sålunda med lättsinnig sorglöshet den stig, som skulle leda till ekonomisk ruin och politisk undergång. I såväl fel som förtjänster framstår härvid Axel Sparre som en fullödig representant för sin tid och sin kast. Mångsidigt användbar, kraftfull, nitisk och driftig tjänade han i sin styrkas dagar med utmärkelse sitt land på skilda områden af dess civila förvaltning, och då dess gränser af fienden hotades, tvekade han ej, ehuru en numera till åren kommen man, att skynda till vapen för att värna dess frihet och oberoende. Men härjämte finnes han ock, i likhet förvisso härutinnan med de flesta af sina ämbetsbröder, hafva väl förstått att begagna sig af sin ställning som regeringsledamot

för att tillgodose sina enskilda intressen på det allmännas bekostnad och tillika åtminstone vid ett tillfälle hafva lagt i dagen ett öfversitteri och en brutalitet, som äfven på denna vid uppträden af nämnda art ej ovana tid, förmådde uppväcka en storm af ovilja bland samhällets öfriga lager, och som i sin mån bidrog att gräfvä det svenska stormansväldets graf. Att han icke varit en man af ädla och upphöjda tänkesätt torde nog samt här af framgå, men hvilka hans fel än varit, bör det icke förgätas, att han äfven inlagt betydande förtjänster såväl om riket i allmänhet som särskildt om dess hufvudstad, där han också efterlämnat minnet af en »berömlig öfverståthållare».

Axel Sparre hade vid 25 års ålder knutit hymens band med riksskattmästaren Gabriel Bengtsson Oxenstiernas 28-åriga dotter Margareta. Sedan hon efter 8 års äktenskap aflidit, trädde han 6 år senare åter i brudstol med Beata Stenbock, som var nära 20 år yngre än sin gemål och äfven i mera än tre decennier fick öfverleva honom. 6 barn föddes i det första giftet, 9 i det andra. Af de 9 sönerna blefvo 2 fältmarskalkar och tillika grefvar, en af dem jämväl riksråd.

Friherre Bernhard Otto Rehbinder till Uddrich.

Af C. M. V. Rehbinder.

Född i Reval den 21 nov. 1662, var han son af landtrådet i Estland frih. Otto Rehbinder till Uddrich, hvilken såsom öfverste för det af honom på konung Karl XII:s befallning uppsatta Jenviska reg:tet mycket utmärkte sig under kriget i Östersjöprovinserna 1701—1704, i hans första gifte¹ med friherrinnan Gerdruta Helena von Tiesenhausen af en gammal i Estland och Livland mycket utbredd ätt, som 1654 erhöll svensk friherrlig värdighet, men som icke tagit introduktion på svenska riddarhuset.

Bernhard Otto Rehbinder uppgifves hafva börjat sin militära bana 1680 den 4 april såsom fänrik vid Närkes och Värmlands reg:te, för hvilket hans farbroder Reinhold var öfverste, men egendomligt nog återfinnes han icke i nämnda reg:tes rullor. Han blef emellertid s. å. den 4 juni fänrik vid Lifgardet samt löjtnant därstädes 1683 den 13 aug. Han skulle dock icke länge stanna i fäderneslandet, hans öde förde honom på andra vägar.

Den 18 sept. 1688 skrifver han från Stockholm till sin fader på Uddrich, att redan samma höst skulle af de i Pommern varande trupperna 4,000 man försändas till Holland², att många officerare anmält sig att deltaga i denna expedition samt, att om han kunde anskaffa 100 dukater, ville han förhjälpa sin broder Fabian Vilhelm³ till att få anställning såsom löjtnant vid expe-

¹ Otto Rehbinder var gift 2:a 1699 $\frac{7}{3}$ med sin sons Gustaf Magnus' svägerska Margaretha Elisabeth von Bellingshausen, begrafven 1704 $\frac{2}{1}$, dotter af landtrådet i Estland Herman von Bellingshausen till Bremen, Majdel och Resthoff och friherrinnan Euphrosyne Sophia Taube till Carlöö Nr: 34.

² För att deltaga i det då pågående kriget mot Ludvig XIV af Frankrike.

³ Fabian Vilh. Rehbinder till Uddrich, f. i slutet af 1660-t., slutligen öfverste för ett holländskt inf. reg:te i Utrecht, död ogift i Reval 1746 $\frac{4}{12}$.

ditionskåren. Han beder fadern med anledning häraf sända penningar så snart som möjligt, på det att han till vintern eller åtminstone till våren måtte kunna skaffa brodern plats vid ifrågasvarande tyska trupper; »ty här», säger han, »finnes för honom ingenting att göra», och det skulle kosta fadern mera att underhålla honom i Stockholm utan tjänst. Bättre vore då att på en gång gifva honom en tillräckligt stor summa, så att han med densamma kunde göra sin lycka.¹

När han skref detta bref, tyckes han icke själf haft tanke på att medfölja expeditiionskåren till Holland, då han hade fast beställning vid Lifgardet, hvilket denna tid ansågs såsom en stor heder, men den inom släkten medfödda lusten efter ändrade förhållanden och äfventyr synes hafva förmått honom, att jämte brodern skaffa sig anställning vid de till Holland från Pommern afgående tyska trupperna, ty redan hösten 1688 befunno sig båda bröderna Bernhard Otto och Fabian Vilhelm i förstnämnda land. Så vidt man vet återsåg Bernhard Otto aldrig fäderneslandet.

Han stannade flera år i Holland och deltog därunder i Augsburgska ligans krig mot Ludvig XIV af Frankrike till 1697, då fred mellan de allierade makterna och Frankrike slöts i Ryswik. Under tiden befordrades han: 1689 till kapten vid grefve Nils Bielkes reg:te, 1693 den 20 juli till öfverstelöjtnant vid öfverste Anders Sparrfeldts reg:te och 1697 den 20 sept. till öfverste för generalmajor Lindebooms reg:te, hvilken sistnämnda befattning han innehade vid krigets slut.

Från 1700 deltog Bernhard Otto Rehbinder i spanska successionskriget, men gick slutligen i hertigens af Savoyen tjänst samt var generalmajor i nämnda lands armé, då han i slaget vid Turin — hvarunder han mycket utmärkte sig — den 7 sept 1706 under prins Eugens befäl kommenderade en del af savoyska armén, som i denna minnesvärda drabbning befriade det belägrade Turin genom att i grund slå den franska belägringsarmén under hertigen af Orléans, marskalk de Marsin och hertig de la Feuillade.

Hans anseende inom sitt adoptivfädernesland Savoyen tyckes sedan varit i ständigt stigande. Han befordrades till generallöjtnant, blef guvernör öfver staden och provinsen Pignerol, öfverste för ett tyskt regemente i savoyska armén samt slutligen general af artilleriet.

Sedan Savoyen blifvit en del af det nybildade konungariket Sardinien, blef han generalissimus öfver sardinska armén (före den

¹ Brevet i original, skrifvet på tyska finnes i författarens samling.

FRIHERRE BERNHARD OTTO REHBINDER TILL UDDRICH,
FÖDD 1662 † 1743.

(OLJEMÅLNING AF OKÄND MÄSTARE.
TILLHÖR RIKSGREFVEN H. E. C. REHBINDER Å UDDRICH.)

FRIHERRINNAN CHRISTINE MARGARITE REHBINDER.

(OLJEMÅLNING AF GEORG CASPAR V. PRENNER.
TILLHÖR FRIH. C. M. V. REHBINDER, VÄSTERVIK.)

22 maj 1720) samt riddare af den gamla förnämliga Annunciata-orden, hvilken hölls i sådant anseende, att hvarje medlem däraf kallades af konungen »kusin» och af alla andra »excellens». Han är den ende svensk (af icke kunglig börd), som varit riddare af denna orden.¹

Bernhard Otto Rehbinder var en utmärkt skicklig organisator och omorganiserade fullständigt den sardinska armén, öfver hvilken han under många år förde högsta befälet. Den 1 sept. 1730 erhöll han konung Victor Amadeus' fullmakt såsom marskalk af Sardinien,² hvilken fullmakt, affattad på italienska, är utfärdad från Rivoli. Den 2 sept. s. å. aflade han ed till konungen för sin nya värdighet.

Konung Victor Amadeus synes han hafva ägnat en varm tillgifvenhet, och då han med anledning af väckt fråga om konungens detronisation uppkallades inför regeringen och såsom en i rådet betydande man ålades att försäkra sig om konungens person samt därefter draga försorg om dess förvarande, vägrade han att fullgöra detta uppdrag under yttrande, att han väl kände sin plikt att lyda, så länge han vore i tjänst, men att då densamma upphörde, visste han också, att verkställigheten af en sådan kommission som den ifrågavarande icke kunde honom åläggas, hvarför han på stället inför regeringen nedlade alla sina ämbeten. Den 27 sept. 1740 var han dock åter i tjänst.

Att han icke helt och hållet afbrutit förbindelsen med Sverige synes däraf, att han den 22 maj 1720 aflät en lyckönskningsskrifvelse (på franska) till konung Fredrik I med anledning af dennes tronbestigning.³

»Bernhard Otto Rehbinder var», säger en af hans biografer,⁴ »i sitt adoptivfädernesland älskad af sin öfverhet, vördad af medborgare och åtnjöt det största anseende för sin duglighet och tapperhet.»

Såsom under många år bosatt i det katolska Italien, lär han öfvergått till den katolska religionen.

Han afled i Turin den 12 nov. 1743⁵ och begrofs i kyrkan San Spirito, hvarest öfver honom uppsattes en präktig mausolé, å hvilken hans 16 anors vapen anbragtes; näml.:

¹ Enl. uppgift af greve F. U. Wrangel.

² Orginalet skrifvet på pergament finnes i författarens samling.

³ Orginalet i Riksarkivet.

⁴ Johan Adam Rehbinder.

⁵ Enl. officiella handlingar från Turin, således icke 1742, som af Anrep m. fl. uppgifves.

Fäderne:

1. Rehbinden.
2. von Hahnebom.
3. von Vietinghoff.
4. von Strijk.
5. von Uexkull.
6. von Vietinghoff.
7. Baron Uexkull.
8. von Giltzen.

Mödrerne:

1. von Tiesenhausen.
2. Taube till Carlöö.
3. von Rosen.
4. von Stahl.
5. Taube till Majdell.
6. von Dohna.
7. von Uexkull.
8. Anrep von Heel.

Man vet icke, när Bernhard Otto Rehbinden gifte sig första gången. Hans maka, frih:an Rehbinden, f. von Neuburg af tysk adel, lefde 1732 den 1 maj i Turin, då hon förklarar, att hon, efter erhållen visshet om att hennes dotter grefvinnan de Verne — gift med grefve Joseph Scoglia de Verne — afidit utan att efterlämna något testamente angående sin hemgift, vill bibehållas vid sin rätt att ärfva allt, det henne lagligen tillkomme, men att hon icke anser sig »för närvarande» böra vidtaga andra åtgärder i detta afseende, till förekommande af förvecklingar och missförstånd mellan henne och grefvinnan de Vernes fader marskalken baron Rehbinden.

Marskalkinnan friherrinnan Rehbinden, född von Neuburg, var antagligen död 1737 den 18 okt., då Bernhard Otto Rehbinden i Turin upprättade sitt testamente, i hvilket han gjorde sin broder Fabian Vilhelm, som då var öfverste för ett holländskt reg:te i Utrecht, till sin universalarfvinge. 1739 den 24 maj gifte sig den äldre fältmarskalken med den sjuttonåriga, sköna grefvinnan Christina Margaretha di Piosasco, dotter till Marcel, grefve di Feys, di Piosasco, Volvere et Piobis, af en urgammal förnämlig piemontesisk ätt.

Året efter fältmarskalkens död ingicks i Turin, den 22 mars 1744, »Une convention entre S. E. messire Fabian Guillaume Rehbinden, héritier de feu S. E. messire le Baron et Maréchal Rehbinden son frère et S. E. Madame la Baronne Christine Marguérite Piosasco, veuve de sa dite Ex:ce Monsieur le Maréchal Rehbinden».

Vid denna underhandling med sin svägerska företrädde Fabian Vilhelm Rehbinden af sin systerson, löjtnanten vid generalmajor le Guis reg:te i Holland Peter Otto von Stiernhielm², enligt fullmakt, daterad Utrecht den 17 dec. 1743.

Kompromissrätten, som skulle förrätta arfskiftet, sammanträdde i marskalkinnan Rehbinders bostad, som var i markis

² Son af kaptenen Georg Erik von Stiernhielm till Wasula, som stupade vid Ljesna 1708 ^{29/9}, och frih:an Charlotta Dorothea Rehbinden, dotter af frih. Otto Rehbinden och hans första hustru, f. von Tiesenhausen.

Prieros palats, och utgjordes af: Hans Maj:t Konungens delegerade, senatoren grefve Normis de Pollon, kungl. notarien och prokuratorn i den höga senaten Jacques Joseph Bonafide och staden Turins rådmän, hvarjämte såsom vittnen närvaro: baron Charles César Coardi de Carpené, grefve Joseph Scoglia de Verne och grefve Jacques de Piovasasco.

Enligt nämnda rätts beslut skulle marskalkinnan Rehbinder erhålla sin genom äktenskapskontraktet af den 23 maj 1739 bestämda hemgift af 50,000 livres samt dessutom två in-teckningar om tillhopa 55,000 livres, som marskalken i lifstiden ägt, hvilket allt Fabian Vilhelm Rehbinder i egenskap af arfvinge afhände sig, hvarvid full äganderätt medgafs änkemarskalkinnan, som fritt skulle disponera dessa 105,000 livres. I öfrigt skulle hon behålla alla de smycken, juveler, silfversaker, möbler m. m., som voro omnämnda i äktenskapskontraktet, äfvensom de juveler, hon erhållit i gifva af sin man under hans lifstid, och hvilka uppräknas i en förteckning af den 20 juni 1740, undertecknad och med sigill bekräftad af »salig fältmarskalken», hvilka effekter Fabian Vilhelm Rehbinder genom sitt ombud helt och hållet öfverlåter till änkemarskalkinnan under full äganderätt, och förklarar frih. Rehbinders ombud, att han till sig tagit åtskilliga närmare bestämda juveler och smycken. Dessutom fritogo frih. Rehbinders ombud och änkemarskalkinnan ömsesidigt hvarandra från alla andra pretentioner i öfrigt. Slutligen befriades frih. Rehbinder från de anspråk, som fröken Rose di Piovasasco kunde hafva på honom genom ett i systemens äktenskapskontrakt af »salig fältmarskalken» till henne gjordt legat af 12,000 livres, som skulle till henne utbetalas såsom hemgift, när hon med hans samtycke trädde i gifte, och åtog sig änkemarskalkinnan, att till sin syster vid hennes giftermål utbetala nämnda summa, till hvilket arrangemang fröken Rose di Piovasasco, som var närvarande, lämnade sitt bifall.

Det framgår icke af kompromissrättens protokoll, huru mycket i öfrigt fältmarskalken lämnade efter sig, men hans förmögenhet ansågs vara mycket stor.

Med ifrågavarande uppgörelse tyckes det, som om arfsfrågan efter fältmarskalken skulle hafva varit reglerad för alltid, men det vill synas, som om Fabian Vilhelm Rehbinder eller hans arfvingar aldrig lyckats utbekomma hvad honom af arvet rätteligen tillkom.

I okt. 1799 skrifver nämligen kammarherren frih. Fredrik Anton Gottlieb Jaroslaw von Prittwitz till Oel i Schlesien till sin sväger riksgrefven Gustaf Didrik Rehbinder till Uddrich (bro-

ders sonson till fältmarskalken)¹, att han tror, att man med anlitande af högt uppsatta personers bistånd skulle kunna erhålla något af arvet efter fältmarskalken, och samma månad utfärdar Gustaf Didrik från Uddrich fullmakt för von Prittwitz att af fältmarskalken B. O. Rehbinders änka, född di Piosasco, eller andra hans arfvingar, söka utbekomma hans lagliga del af arvet. von Prittwitz skulle för sitt besvär erhålla $\frac{2}{3}$ af allt hvad han lyckades utbekomma, men i händelse af misslyckande skulle han icke hafva att fordra någon ersättning.

Man vet icke med visshet, huru denna sak aflöpte, men enligt en tradition inom estländska grenen af ätten skulle, sedan von Prittwitz i ofvan angifna ärende anländt till Turin, änkemarskalkinnan hafva låtit honom förstå, att han så fort som möjligt borde lämna staden, emedan hans lif eljest sväfvade i fara. Det förefaller sannolikt, att von Prittwitz låtit skrämma sig och afstått från fullföljandet af sitt uppdrag, ty veterligen² har släkten aldrig erhållit något annat af arvet efter fältmarskalken än det s. k. »Rehbinderska palatset» på domplatsen i Reval, som han ägde, och hvilket efter Fabian Vilhelms död öfvergick till brodern Gustaf Magnus, i hvars ättegren det sedan gick, till dess det 1894 exproprierades af ryska staten, som å den plats, där det legat, låtit uppföra en grekisk-ortodox katedralkyrka.

Originalen till det här reproducerande porträttet af Bernhard Otto Reh binder finnes på familjestamgodset Uddrich i St. Catharinen s:n i Estland, tillhörigt riksgrefven Henrik Carl Edvard Reh binder.

Porträttet af frih:an Margaretha Christina Reh binder, född di Piosasco, har länge förvarats på Wasula nära Dorpat i Livland hos familjen von Stiernhielm, som erhållit det efter hennes död, men skänktes 1903 till författaren af herr Nicolai von Stiernhielm, sonsons son af den Peter Otto von Stiernhielm, som var sin morbroder Fabian Vilhelm Rehbinders ombud vid arfskiftet mellan honom och änkemarskalkinnan Reh binder i Turin 1744. Porträttet är å baksidan signeradt: Georg Gasp. de Prenner³ f. Torino 1739.

¹ v. Prittwitz var gift med riksgrefvinnan Fredrika Helena Vilhelmina Reh binder, dotter af frih. (romerske riksgrefven) Otto Magnus Reh binder i hans 2:a gifte med frih:an Sophia Dorothea von der Pahlen.

² Enl. uppgift af estländska medlemmar af ätten Reh binder.

³ f. i Wien omkr. 1720 † i Italien 1766; son till Anton Joseph von Pr., målare och berömd kopparstickare, f. Wien 1698 † 1761. Släkten Prenner skall enligt Nagler vara af svenskt ursprung.

En maskeradbal på Stockholms slott 1692.

Meddelande af **Otto Bergström**.

När man läser i konung Carl XI:s dagbok,¹ förefaller det, som om lifvet vid hofvet den tiden hade varit ganska enformigt och utan några s. k. större fester eller tillställningar. Konungen var nästan beständigt på resor inom landet och därunder sysselsatt än med att mönstra och exercera de olika regementena eller delar däraf och än, framför allt, med att jaga björn och annat vildt. Esomoftast skötes vargar, lodjur och älgar äfven i Stockholms omedelbara närhet såsom på Valdemarsön (nu kungl. Djurgården), på Djurgården (trakten af nuv. Karlberg) eller på Lidingön. Sedan prins Fredrik af Holstein i november 1687 kommit till Stockholm, blef denne ofta konungens reskamrat på mönstringarna och jaktfärderna, därunder gästande än den ene än den andre. Den 3 januari 1689 omnämner dock konungen i sin dagbok, att han jämte änkedrottningen och prins Fredrik voro på Ulriksdal, »hvarest lektes et Wärdskap». Prins Fredrik reste emellertid hem i juli 1690, men återkom i december 1691, åtföljande sin moder hertiginnan af Holstein, syster till drottning Ulrika Eleonora.

För att på något sätt roa och förströ de främmande höga gästerna beslöt man sig vid hofvet för att på slottet anordna en fest med supé och maskeradbal, eller såsom det då kallades ett »Wärdskap». Konungen skrifver i sin dagbok därom sålunda: »Wärdskapen som stod den 3 Februarii [1692] bestod uti 45 par, hvilket gör 90 personer ihop, hvilka åto vid 5 bord; vid det första bordet sutto 42 personer och vid de andra 4 borden, vid hvar bord 12 personer, häribland är intet räknadt värd och värdinna, 12 huspigor och några och femto husdrängar. Enke-Drottningen var Ungerska och Herr Kongl. Rådet gref Benct Oxenstjerna var Unger. Regerande Drottningen och Hennes Höghet voro

¹ Tryckt i Hernösand 1808.

resande personer. Jag var Waterlands Bauer och hade til maka Fru Blum. Prins Carl var Muscoviter och hade til maka Fröken Wrede. Prinsessan Hedvig var Waterlands Burin och hade Prins Fredric til maka. Prinsessan Ulrica var Dahlkulla.»

Så lyder i korthet beskrifningen på denna tillställning. I Lagerbring-Gjörwellska papperen i Kungl. Bibliotekets manuskriptsamling finnes emellertid en samtida handling,¹ som närmare redogör för huru festen aflupit och huru alla voro maskerade. En lista på de personer, som skulle inbjudas, upprättades. Mer än 40 par kunde ej rymmas i den lokal, där festen skulle äga rum. Alla de som blifvit upptecknade på listan kallades att den 25 januari på eftermiddagen infinna sig i H. M. regerande drottningens rum på slottet för att erhålla besked huru hvar och en skulle vara kostymerad och maskerad. De tillsagda infunno sig och alla underrättades om sina kostymer och masker. Listan öfver de damer, hvilka hvarje kavaljer skulle föra till bords, samt öfver placeringen vid borden och platsen i processionen upplästes. Dagen för festen bestämdes till den 3 februari, då alla »förklädde» kl. 7 e. m. åter skulle infinna sig i Hennes Maj:ts rum. Till värd hade utsetts grefve Gustaf Gabrielsson Oxenstierna² och till värdinna jungfru Stina Rosenhane.³ Till deras biträde vid serveringen och för att uppvakta gästerna utvaldes 13 adelsjungfrur till »huspigor» och omkring 40 adelsmän till »husdrängar».

När nu den till »wärdskapet destinerade afton» var kommen, samlades huspigor och drängar hos värdinnan jungfru Stina Rosenhane i fältherrens hus på Riddarholmen.⁴ Därifrån följde de värden och värdinnan upp på slottet i unga drottningens rum. Efter hand inställde sig där alla gästerna, och när den brokiga skaran var samlad, öppnades unga drottningens kammare, och ut trädde den lille Thure Ribbing⁵, klädd såsom postiljon och blåsande i ett posthorn. Därpå följde H. M. drottningen och H. H. furstinnan af Holstein, maskerade och klädda såsom resande personer och gående under en stor parasoll, hvilken bars af unge herr Fleming, »klädd i en Schare». De höga resande, hvilkas släp och bagage buros af några små »Scharebarn», gingo några gånger upp

¹ Amanuensen fil. doktor K. H. Karlsson har gjort författaren uppmärksam på densamma.

² F. 1648. Öfverste, † 1697.

³ F. 1640, † 1703.

⁴ Wrangelska huset, nu Birger Jarls torg n:o 16.

⁵ F. 1683, † ss. öfverstelöjtnant i fransk tjänst.

och ned genom salen »och hela den förklädda hopen». De höga resande damerna läto sina respass uppläsa och ur deras kappsäckar, som öppnades, sprungo lefvande fåglar, kattor och hundar. Därpå marscherade värden och värdinnan med allt sitt husfolk och »Taubris» framför sig öfver rikssalen genom änkedrottningens rum, biblioteket och gröna gången in i den stora fyrkanten, som var praktfullt dekorerad och upplyst med mer än 700 vaxljus. Midt i salen stod ett »utringdt» bord för 40 personer och kring detsamma stodo, en aln upphöjda, fyra mindre bord »likasom halfmånar», hvart och ett beräknadt för 12 personer. Bakom dessa smärre bord voro fyra skänkar uppsatta och två läktare byggda för musikanterna. Platser voro reserverade för främmande ministrar och andra förnäma åskådare. Utanför dörren till matsalen hängde en krans och en sköld, på hvilken tre kronor voro målade och inskriften: »itt Lecker Betken».² Alla »traktamenterna» uppbyros och ordnades. De bestodo bl. a. af 125 rätter mat och 28 pyramider med konfekt, af hvilka 12 stycken hade »8 etagers höjd». Husdrängar och pigor posterades på sina platser och vid de stolar, där de skulle uppvakta.

Då nu allt var klart till festmåltidens intagande, började den stora processionen från unga drottningens rum att sätta sig i gång i den ordning sekreteraren Johan Schmedeman³ uppropade enligt listan. »Det ringaste paret, nämligen judarne» heter det i beskrifningen, började tåget, som slöts af de förnämste eller romarne.

Samma väg togs som då värden och värdinnan med sitt följe gingo ut i »fyrkanten» för att tillse, om supén var färdig att serveras. Alla de rum, genom hvilka tåget passerade, voro skarpt upplysta och till trängsel fyllda af en myckenhet annat folk, som inbjudits eller erhållit tillstånd att beskåda ståten. När processionen kommit in i den stora fyrkanten, satte sig alla, hvar en kavaljer med den dam han förde, strax till bords »utan den ringaste confusion». Placeringen började vid det femte bordet närmast dörren, till dess alla platserna vid borden blefvo fullsatta. Musiken stämde upp och spelade sedan nästan oafbrutet under hela måltiden. Vård och värdinna gjorde allt för att roa och förplåga sina höga gäster, hvilka ock därför gjorde sig »träfveligt lustige». Hvad och huru mycket man drack, nämnes ej i beskrifningen.

Alla åskådare fingo, så länge måltiden pågick, promenera genom salen, men sedan de gjort en tur rundt kring borden, fingo de gå ut igen.

² Ein lecker Bissen?

³ F. 1652, † 1713 såsom kansliråd.

Sedan man suttit till bords i två timmar, var supén intagen, och alla stego upp. Drottningarna, hertiginnan af Holstein och »fruntimbret» drogo sig tillbaka in i unga drottningens rum, som lågo närmast salen, och konungen med största delen af kavaljererna in i sina rum. Därefter satte sig uppvaktarne till bords och intogo sin måltid, hvilket gick mycket fortare. Sedan härefter borden och »allt annat» blifvit utburna, kommo alla gästerna åter in i salen. Musiken spelade upp till dans, och värdén med värdinnan samt husdrängar och pigor öppnade balen, i hvilken sedermera hvarje par af gästerna deltog, så långt utrymmet medgaf. Efter första dansen kom kammarherren friherre Carl Axelsson Sparre¹, som föreställde värdfolkets son, in »en Grotesque» och roade sällskapet med några »Chiquers dansande» samt efter honom en hop zigenarbarn, som sprungo omkring och utdelade åt konungen, drottningarna och hertiginnan m. fl. några vers, hvari dem spåddes all möjlig lycka. En stund därefter satte sig unga drottningen, hertiginnan och några andra damer samt riksmarskalken grefve Johan Stenbock att spela kort, under det att hela det öfriga sällskapet fortsatte att dansa och roa sig ända till kl. 6 om morgonen, då samtliga närvarande ordnade sig i samma procession som aftenen förut och gingo tillbaka till H. M. änkedrottningens rum, hvarest man åter tog sig en sväng till kl. 7, då alla skildes åt »wäll trötte och wälförnöjde».

I beskrifningen öfver »wärdsskapet» finnes en »lista på alla förklädda personer, som de sutto till bords». Af densamma synes, att det hufvudsakligen var de olika nationernas klädedräkter och de svenska nationaldräkterna, som buros. Högst afvikande därifrån voro dock de par, som föreställde ankor² och ejdervättar. Konungen omtalar i sin dagbok väl huru han själf, men ej huru hans dam var klädd. Ej heller omnämnes prins Fredriks kostym, men väl hans dams, prinsessan Hedvig Sofias. Det har synts mig vara af intresse att i rötter närmare utleta och biografiskt angifva de på listan upptagna gästerna, och detta torde i de flesta fall hafva lyckats, ehuru ju kanske dock ett eller annat misstag därvid blifvit begånget. Då de uppvaktande husdrängarne och huspigorna äro upptagna med endast sina tillnamn, kunna dessa med mindre bestämdhet angifvas; de kunna nämligen vara likaväl

¹ F. 1648, † 1716 ss. kammarherre. Var jämnårig med värden och således väl gammal för att framställa värdens son.

² Hade maskeraden ägt rum under 1907 års vinter, lider det väl inte tvifvel hvad prinsessan Catharina för sin ankkostyms skull blifvit kallad.

den ena som den andra. Den omnämnda listan har nedanstående utseende med undantag af hänvisningarna till noterna.

Ett par Romare . .	Öfverste Spens ¹	Grefvinnan Starenberg ²
Ett par Ungrare . .	Grefve Bengt Oxenstierna ³	H. Maij:th Enkedrottningen ⁴
Ett par Espaniorer .	Axel Wachtmeister ⁵	Jungf: Maria Horn ⁶
Ett par Polacker .	Magnus Flemming ⁷	Jungf: Hedvig Posse ⁸
Ett par Muschoviter	Prins Carl ⁹	Frök: Wrede ¹⁰
Ett par Turkar . .	Öfverstel: Unger ¹¹	Jungf: Hedvig Mörner ¹²
Ett par Persianer .	Gustaf Cronhielm ¹³	Frök: Nora Oxenstierna ¹⁴
Ett par Indianer . .	Mareschal hane ¹⁵	Rosen- Jungf: Greta Horn ¹⁶
Ett par Morianer .	Grefve Starenberg ¹⁷	Frök: Agneta Wrede ¹⁸
2 par Ostindiefarer .	Öfverste Liwen ¹⁹	Princess: Maria ²⁰
	Thessin ²¹	Fru Anna Maja Soop ²²
	Major Faltzburg ²³	Jungf: Anna Beata Ehrensteen ²⁴
2 par Holländska skieppare . . .	Benkentide ²⁵	Jungf: Edla Marschalck ²⁶

¹ Jacob. F. 1656, † 1721 ss. greve o. Kungl. råd.

² Clara Cecilia Rindsmal, gift med kejserliga sändebudet greve Starenberg.

³ F. 1623, † 1702. Riksråd och kanslipresident.

⁴ Konung Carl XI:s moder.

⁵ Generalmajor. F. 1646, † 1699 s. greve o. fältmarskalk.

⁶ Maria Barbro, kammarfröken hos prinsessan Hedvig Sofia; † 1725. Gift 1716 med greve Nicodemus Tessin.

⁷ Friherre. Löjtnant vid Drabanterna. F. 1655, † 1718 s. öfverstelöjtnant.

⁸ Hedvig Charlotta Posse till Hedesunda. Hoffröken. F. 1667, † 1725.

⁹ Sedermera konung Carl XII.

¹⁰ Sofia. F. 1676, † 1708. Gift 1707 med fältmarskalken greve Erik Sparre.

¹¹ Niklas Alexander von Ungern-Sternberg. F. 1654, † 1721 ss. generallöjtnant.

¹² Hoffröken. F. 1672, † 1753. Gift 1692 med greve Claes Ekeblad.

¹³ Kammarherre hos prins Carl. F. 1664, † 1737 ss. greve o. president.

¹⁴ Greve Bengts dotter Eleonora Christina. F. 1674, † 1715. Gift 1706 med frih. Joh. Rosenhane.

¹⁵ Johan. Hofmarskalk hos drottningen. F. 1642, † 1710.

¹⁶ † 1694. Syster till Maria Barbro, se ofvan.

¹⁷ Franciscus Ottocarus. Kejserligt sändebud; † 1699 ^{21/10} i Sthlm.

¹⁸ F. 1674, † 1730. Gift 1693 med greve Axel Johan Lillje.

¹⁹ Bernhard Reinhold. Öfverste vid lifgardet. F. 1651, † 1703 ss. generallöjtn.

²⁰ Hertig Adolf Johans dotter Maria Elisabet. F. 1663, † 1748. Gift med Christ. Gottl. von Gersdorff.

²¹ Nicodemus, d. y., kammarherre hos änkedrott. F. 1654, † 1728 ss. greve o. öfverstemarskalk.

²² F. 1660, † 1735. G. 1:o med greve Axel Wachtmeister; 2:o med greve Carl Gyllenstierna.

²³ Axel. F. 1645, † 1728 ss. friherre o. landshöfding.

²⁴ F. 1669, † 1703. Gift 1696 med greve Arvid Bernhard Horn.

²⁵ Berkentin. Prins Fredriks af Holstein kammarjunkare.

²⁶ Okänd.

		Unge grefve Oxen-Printsess Ulrika ² stierna ¹	
3 par daalekarlar		Grefve Gyllenstolpe ³	Jungf: Catarina Ebba Horn ⁴
		Bulau ⁵	Fröken Maria Gyllen- stierna ⁶
2 par Smålands- bönder		Grefve Wrede ⁷	Grefv. Leonora Leijon- hufvud ⁸
		Wensflöth ⁹	Fru Christina Arfwids- dotter ¹⁰
		Konungen ¹¹	Fru Cathrina Blome ¹²
		Prints Fredrick ¹³	Printsess Hedvig Sophia ¹⁴
		Riksmarschalken	Fru Negendankin ¹⁶
2 par foringar . .		Stenbock ¹⁵	
		Carl Soop ¹⁷	Fröken Lotta Oxen- stierna ¹⁸
1 par Resande . .		Regerande drottning- gen ¹⁹	Hertiginnan af Holstein ²⁰
2 paar ancker . .		Marschalck Bagge ²¹	Printsess Catharina ²²
		Gustaf Snolschi ²³	Jungf: Maja Soop ²⁴

¹ Grefve Bengts son Erik. F. 1678, † 1706 ss. kapten.

² Ulrika Eleonora. F. 1688, † 1741. Drottning i Sverige 1719. Gift 1715 med prins Fredrik af Hessen-Cassel, sed. konung Fredrik I.

³ Nils Gyldenstolpe. Hofkansler. F. 1642, † 1709 ss. kanslipresident.

⁴ F. 1668, † 1736 ss. hofmästarinna. Gift 1708 med riksrådet frih. Axel Banér.

⁵ Hofmarskalk hos hertiginnan af Holstein.

⁶ Grefve Christoffers dotter Maria Gustafva, f. 1672, † 1717. Gift 1693 med grefve Carl Bonde till Björnö.

⁷ Fabian. F. 1641, † 1712. Kungl. råd o. president.

⁸ Hedvig Eleonora Lewenhaupt, † 1699. Gift 1675 med ryttmäst. frih. Ture Bielke, † 1677.

⁹ Siward Wonsflöth. Hofstallmästare hos prins Fredrik af Holstein

¹⁰ Anna Christina Natt och Dag, † 1747. Gift 1686 med öfverståth. grefve Knut Posse.

¹¹ Konung Carl XI.

¹² Kammarherre Gustaf von Snoilskys 2:a fru, † 1692.

¹³ Prins Fredrik af Holstein. F. 1671, † 1702. Gift 1698 med sin dam.

¹⁴ F. 1681, † 1708. Gift 1698 med sin kavaljer.

¹⁵ Grefve Johan Gabriel. F. 1640, † 1705.

¹⁶ Af hollsteinsk, adlig ätt. Antagligen hofmästarinna hos hertiginnan af Holstein.

¹⁷ Kammarherre hos drottningen. F. 1659, † 1711 ss. landshöfding.

¹⁸ Grefve Bengts dotter Catharina Charlotta f. 1672, † ogift 1727.

¹⁹ Ulrika Eleonora. F. 1656, † 1693.

²⁰ Fredrika Amalia. Drottningens syster.

²¹ Peder. Hofmarskalk hos änkedrottningen. F. 1636, † 1712.

²² Pfaltzgreffen Adolf Johans dotter. F. 1661, † 1720. Gift 1696 med grefve Christoffer Gyllenstierna.

²³ Kammarherre von Snoilsky. F. 1646, † 1695. Konungen förde hans 2:a fru.

²⁴ Maria Eleonora. Hoffröken, † 1694.

Ett par Eideerfetten Gref.	Carl Gyllen-	Grefvinnan Gyllen-
	stjerna ¹	stolpe ²
Ett par Swaber . . .	Envoien Obergh ³	Grefvinnan Wrede ⁴
Ett par Tyroler . . .	Capt. Lilliehöök ⁵	Fröken Juliana Oxen-
		stierna ⁶
2 par Uplands-	{ Öfverstelöjtn. Posse ⁷	Grefin Beata Könings-
bönder		marck ⁸
Ett par Rospicker .	Erik Sparre ⁹	Jungfr. Görel Sparre ¹⁰
	Skilling ¹¹	Grefv. Hedvig Stenbock ¹²
2 paar Vingårker .	{ General Fersen ¹³	J. Stina Horn ¹⁴
		Grefv. Märta Sparre ¹⁶
2 par Sörmelands	{ Öfverste Fersen ¹⁵	Grefv. Magdal. Sten-
bönder ,		bock ¹⁸
	Gustaf Hård ¹⁷	
	{ Carl Palmquist ¹⁹	Frök. Stina Fleming ²⁰
		Frök. Märta Torstens-
2 par Rekarebönder	{ Grefve Christoffer	son ²²
	Gyllenstierna ²¹	
	Magnus Palmquist ²³	Fru Beata Arfwids-
		dotter ²⁴

¹ Änkedrottningens öfverstemarskalk F. 1649, † 1723 ss. president.

² Margareta Ehrenstéen. F. 1659, † 1721. Gift 1676 m. greve Nils Gyldestolpe.

³ Lüneburgskt sändebud. Tog afskedsaudiens 1692 ¹³/₅.

⁴ Brita Cruus till Gudhem. F. 1652, † 1716. Gift 1672 med greve Fabian Wrede.

⁵ Johan, † 1694.

⁶ Grefve Bengts dotter Märta Juliana. F. 1680, † ogift 1728.

⁷ Knut, † 1714 ss. greve, kungl. råd o. öfverståthållare i Stockholm.

⁸ Beata Elisabet von Königsmarck f. 1637, † 1724. Gift 1655 med riksrådet greve Pontus Fredrik de la Gardie, f. 1630, † 1692.

⁹ Friherre; † 1708 ss. generalmajor i venetiansk tjänst.

¹⁰ Syster till sin kavaljer. Hoffröken hos drottningen sedan 1683.

¹¹ Måhända Sven Schilling. Öfverstelöjtnant vid Östgöta infanteri.

¹² Hedvig Eleonora, † 1714. Gift 1689 med greve Nicodemus Tessin, f. 1630, † 1692.

¹³ Friherre Otto Wilhelm, f. 1623, † 1703 ss. fältmarskalk.

¹⁴ Jfr Anrep II: 297.

¹⁵ Friherre Reinh. Johan. Öfverste för Västerbottens regte. F. 1646, † 1716 ss. greve o. president.

¹⁶ F. 1648, † 1703. Gift 1:o med greve Leonard Lillje; 2:o med friherre Sten Bielke.

¹⁷ Hård till Segerstad. Kammarherre. F. 1654, † 1714 ss. hofstallmästare.

¹⁸ Sigrid Magdalena Banér, f. 1671, † 1733. Gift 1691 med löjtnanten greve Jacob Stenbock, f. 1663, † 1695.

¹⁹ Kapten vid Lifgardet, stupade 1701 vid Dünaströmmen ss. öfverstelöjtnant.

²⁰ Hoffröken hos drottning Ulrika Eleonora. F. 1675, † 1703. Gift 1702 med kapten Jesper Cruus till Edeby, f. 1664, † 1702.

²¹ Öfverståthållare i Stockholm. F. 1639, † 1705.

²² Var dotter till k. rådet greve Anders Torstensson. Hoffröken hos drottning Hedvig Eleonora, † 1696.

²³ Kapten vid Lifgardet. F. 1660, † 1729 ss. friherre o. president m. m.

²⁴ Natt och Dag. F. 1661, † 1712. Gift 1682 med hofjägmästaren frih. Otto Mörner till Morlanda, † 1718.

2 par Skierkarar	{ Gref. Stålar ¹ Jacob Stenbock ³	Fröken Greta Wrangell ² Grefv. Stina Douglas ⁴
2 par Lappar . .	{ Otto Vellingh ⁵ Unge Wreden ⁷	Jungf. Greta Sparre ⁶ Fru Beata Flemming ⁸
Ett par Lifländer	. Öfverste Sjöblad ⁹	Fru Greta Hastferd ¹⁰
Ett par Frandsyska bönder	{ Jean Fleming ¹¹ Halberstadt ¹³	Jungfr. Merta Posse ¹² Jungf. Eva Olivecrantz ¹⁴
2 par Ziguener . .	{ Leonard Posse ¹⁵ Hans Rålamb ¹⁷	Grefv. Hedvig Horn ¹⁶ Jungf. Stina Kurck ¹⁸
Ett paar Judar . .		

Ofvanstående personer sutto vid de fem borden, men värd-folkets plats är ej angifven. Vårdens son föreställdes af Carl Axelsson Sparre »en grotesque».

Husdrängar voro:

Leuhusen	Carl Sparre	Major Posse
Durrez	Gyllenstolpe	Major Kruse
Lagercrona	Wrangel	Major Wrangel
Crusbiörn	Carl Arfvidsson Hård	Axel Lillie
Ehrenberg	Hirschenstierna	Hampus Mörner
Renstierna	Lilliehöök	Capt. Sparre
Tegner	Lovfält	Oxenstierna
Lilljestierna	Numers	Ekeblad

¹ Arvid. Kungl. råd. F. 1630, † 1695.

² Jfr. Anrep IV: 640.

³ Löjtnant vid Lifdrabantkåren. F. 1663, † 1695.

⁴ F. 1652; lefde ännu 1702. Gift 1680 med öfversten grefve Gust. Ad. Oxenstierna.

⁵ Generalmajor. F. 1649, † 1708 ss. general, kungl. råd och grefve.

⁶ Måhända generalen frih. Carl Larsson Sparres dotter. Gift på 1690-talet med J. G. Boije till Gennäs.

⁷ Grefve Fabians son Carl Casper. F. 1673, † 1710 ss. vice hofmarskalk.

⁸ Troligen Sigrid Beata, † 1740. Gift 1692 ^{21/2} med kammarherre Sven Ribbing.

⁹ Friherre Johan Sjöblad. F. 1644, † 1710 ss. generalfältygmästare.

¹⁰ Kan möjligen vara Christina Margareta Clodt von Jurgensburg, † 1698. Gift med öfverste Wilhelm Henrik Hastfehr.

¹¹ Måhända friherre Johan Casimir. F. 1660, † 1714 ss. kommerseråd.

¹² Hoffröken hos änkedrottningen. F. 1667, † 1727. Gift 1696 med major Gustaf Ulfsparre.

¹³ Kammarjunkare hos hertigen af Holstein.

¹⁴ Eva Sofia. F. 1670, † 1733. Gift 1692 med kungl. rådet frih. Nils Lilljeroth.

¹⁵ Kapten vid Lifgardet; † 1701 ss. öfverstelöjtnant.

¹⁶ Hedvig Lovisa. Gift 1:0 med frih. Thure Sparre, 2:0 med frih. Bernh. von Liewen.

¹⁷ Kammarherre hos drottningen. F. 1652, † 1712 ss. vice landshöfding.

¹⁸ F. 1670, † 1736. Gift med generalmajoren grefve Gustaf Oxenstierna, f. 1675, † 1723.

Appelgreen	Pattkull	Två Kurkar
Lillieström	2 Ulsparrar	Gustaf Horn
Törnhjelm	Stuartt	Lilliegren
Schönfelt	Specht	Törnsköld
Renstierna	Duvalt	
Funck	Fabritius	

Huspigor voro:

2 Possar, 1 Banér, 2 Olivecrantzar, 1 Oxenstierna, 2 Hornar, 1 Mörner, 2 Flemmingar och 1 Cronstierna.

Dessutom voro 12 små barn såsom Starenbergar, Oxenstiernor m. fl. utklädda dels till dalfolk och dels till zigenare. Prinsessan Ulrikas kammarpiga var klädd till dalkulla. Musikanterna voro 24 och munsänkänkarne 4, hvilka alla voro maskerade och klädda till harlekiner, pierråer och narrar. Summan af alla maskerade och utklädda uppgifves hafva uppgått till öfver 200 personer.

De Geerska familjeporträtt.

I.

Under denna rubrik meddelades i årgångarna II och III af denna tidskrift biografiska upplysningar om åtskilliga medlemmar af den De Geerska familjen och med densamma besläktade personer, hvarjämte bifogades reproduktioner af porträtt. Dessa porträtt innehafvas af friherre Carl De Geer å Leufsta.

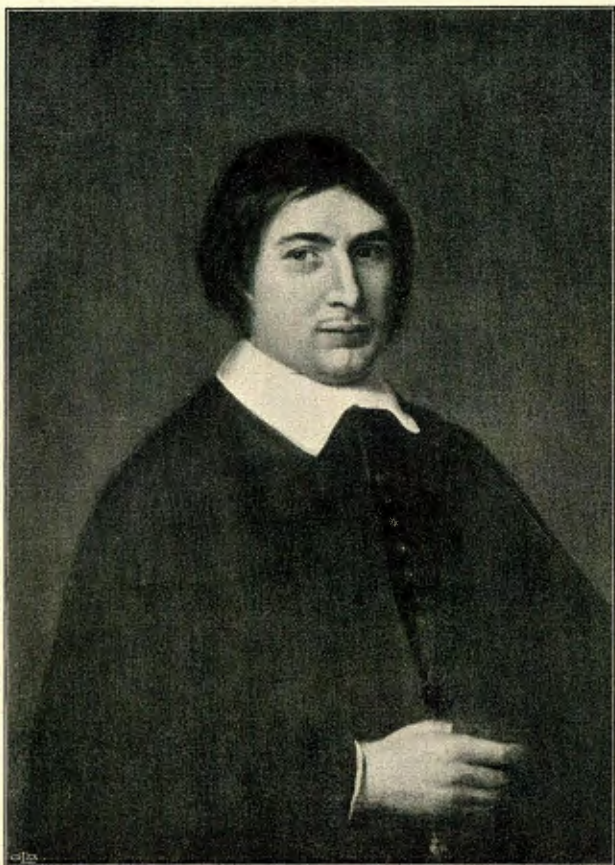
Emellertid finnes äfven i Stockholm en betydande och värdefull samling De Geerska familjeporträtt, hvilken samling innehafves såsom fideikommiss af hufvudmannen för friherrliga ätten De Geer till Finspång eller för närvarande af ryttmästaren friherre Gustaf De Geer. I denna samling förefinnas porträtt, delvis af högt konstnärligt värde, utaf man och hustru i hvarje generation från och med ättens stamfader, den till Sverige inflyttade Louis De Geer d. ä., född 1587 och död 1652, till nu lefvande ättemedlemmar. Louis De Geers porträtt är det bekanta af David Beck målade, som af Jeremias Falck graverades. Vidare finnas porträtt målade af Jürgen Ovens, Jan Mauritz Quinckhardt, Henrik van Velthoven, Gustaf Lundberg m. fl. I Oscar Levertins studie öfver sistnämnde konstnär (Stockholm 1902) äro fyra porträtt ur friherre Gustaf De Geers samling reproducerade, alla särdeles vackra prof på Lundbergs konst.

Till de i föreliggande häfte meddelade afbildningarna må fogas följande biografiska data:

1) *Etienne De Geer*, född 1629 i Norrköping, var son till Louis De Geer d. ä. och Adrienne Gérard; han ägde Gimo bruk i Uppland och dog barnlös 1685. Gift med Haster Bernard.

2) *Benjamin De Geer*, född 1634 i Amsterdam, var broder till föregående och dog ofgift 1651.

3) Friherrinnan *Fredrika Aurora De Geer*, född grefvinna Taube 1753, var gift med öfverkammarherren friherre Jean Jacques De Geer till Finspång och dog 1806. Mannens porträtt finnes reproduceradt i Levertins ofvannämnda arbete.

ETIENNE DE GEER,

FÖDD 1629 † 1685.

(OIJEMÅLNING PÅ TRÄ AF OKÄND MÄSTARE.
TILLH. FRIH. GUSTAF DE GEER.)

BENJAMIN DE GEER,

FÖDD 1634 † 1651.

(OLJEMÅLNING AF OKÄND MÅSTARE. TILLHÖR FRUH. GUSTAF DE GEER.)

FRIHERRINNAN FREDRIKA AURORA DE GEER,
FÖDD TAUBE 1753 † 1806.

(PASTELL, ANTAGLIGEN AF JONAS FORSSLUND.
TILLHÖR FRIH. GUSTAF DE GEER.)

Om källor vid släktforskning.

Af Govert Indebetou.

Intresset för släktforskning börjar vanligen att visa sig i ett kunskapsbegär rörande fädernesläkten. Detta vidgar sig småningom att omfatta äfven mödernesläkten och öfvergår stundom därifrån till med dessa släkter genom giftermål förenade familjer. Steget till att söka kännedom om andra med de föregående ej befryndade släkter är nu vanligen ej långt och sker ofta nog genom studium af en viss sockens, stads eller provins släkter. Genealogien kommer då att utgöra en hittills allt för litet beaktad del af hembygdsforskningen. Eller forskningslusten koncentrerar sig på en viss klass af yrkes- eller ämbetsmän och har då gifvit upphof till många af våra bästa personhistoriska arbeten.

För hvar och en som försöker intränga i genealogiens irrgångar har dock städse en brist på ledning gjort sig gällande. Ofta måste genom okunnighet om bästa sättet att gå tillväga vid undersökningen ifråga en dyrbar tid tillspilogifvas utan något egentligt resultat. Ett famlande efter källor gör sig vanligen gällande. Det är för att afhjälpa denna brist på ledning, som här ett försök göres att i korta drag framhålla några af de källor, som vid släktforskning förtjäna ett beaktande. Utan tvifvel bör äfven samfundets »ändamål att väcka och underhålla intresset för svensk personhistoria, genealogi» m. m. härigenom i någon grad kunna befrämjas.

Man skiljer mellan otryckta och tryckta källor, af hvilka de förra för forskaren äro de viktigaste. De senare äro nämligen mestadels ett återgifvande i ursprunglig eller bearbetad form af de förra.

Den första granskningen bör ägnas släkt- eller familjepapperen, men då sådana förekomma mycket olika, i somliga släkter synnerligen rikligt, i andra nästan intet, kan svårigen någon

beskrifning lämnas härå. Man bör dock akta sig att utan nödig pröfning godtaga de genom traditionen bevarade och vanligen upptecknade berättelserna om en släkts härstamning. Till familjepapperen hör äfven familjetrycket, hvilket för släktforskaren är af stort värde. Tyvärr finnes ej mycket sådant i behåll, ty notifikationskort eller bref om födelser, lysningar, bröllop, dödsfall och begrafningar hafva ej många ägnat tanke på att samla. Till familjetrycket vill jag äfven räkna den mängd af verser, som särskildt under 1700-talet trycktes till bröllop och begrafningar. Den fullständigaste samlingen häraf liksom af likpredikningar finnes i kungliga biblioteket i Stockholm.

Men genealogiens viktigaste handlingar äro dock kyrkoböckerna, detta värdefulla material, som genom människans oförstånd och liknöjdhet, eldsvådor och andra olyckshändelser, på många ställen ohjälpligen förstörts. Redan under medeltiden fördes i klostren kyrkoböcker, men de lämningar vi äga af sådana före början af 1600-talet äro dock helt få. Svenska autografsällskapet utgaf 1894—1897 S:t Nikolai kyrkas i Stockholm vigselbok 1609—1700, hvilken då var Stockholms äldsta kända ministerialbok. Wilhelm Berg har i Samlingar till Göteborgs historia tryckt Göteborgs tyska eller Kristine kyrkas böcker 1624—1774 och Helmer Lagergren Kristinehamns kyrkas böcker 1645—1687. Många äro likväl ej de församlingar som hafva så gamla böcker som de nu nämnda. I Strängnäs stift t. ex. utfärdade biskop Erik Emporagrius 1670 befallning om förande af dop- döds- och vigselbok. Genom ett k. cirkulär af den 26 oktober 1883 infordrades till riksarkivet från alla församlingar i riket förteckningar å respektive kyrkoarkiv, hvarför man i riksarkivet lätt kan få upplysningar om hvilka kyrkoböcker, som vid denna tid funnos i behåll. Beklagligtvis synas dock flera äldre böcker äfven efter sagda år förkommit. Att från respektive församlingar erhålla uppgifter ur äldre kyrkoböcker har alltid varit förenadt med svårighet. Det var därför för släktforskaren en stor lättnad, då frågan om upprättande af landsarkiv på Kungl. Maj:ts förslag vid 1898 års riksdag fann sin lösning. På grund däraf har för att uppsamla de lokala myndigheternas äldre arkivalier organiserats tre landsarkiv, hvarjämte enligt 1903 års riksdagsbeslut kom en arkivdepå för Gottland i Visby. Släktforskaren kan därför nu från respektive arkiv mot lösen erhålla af fullt kompetenta personer gjorda utdrag af våra äldre stundom ganska svårtydda kyrkoböcker.

Till landsarkivet i Uppsala hafva arkivalier insändts från Uppsala, Stockholms, Västmanlands och Kopparbergs län.

Landsarkivet i Vadstena har emottagit handlingar från Östergötlands, Älfsborgs, och Skaraborgs län.

Landsarkivet i Lund är redan i besittning af arkivalier från Malmöhus, Kristianstads, Blekinge och Hallands län.

Enligt det ursprungliga förslaget skulle landsarkivet i Uppsala jämväl omfatta arkivalier från Gäfleborgs län och det öfriga Norrland, landsarkivet i Vadstena arkivalier från Södermanlands, Värmlands, Örebro samt Göteborgs- och Bohuslän samt landsarkivet i Lund, Kronobergs, Jönköpings och Kalmar län, men det är ännu oafgjordt, hvarest arkivalier från dessa län skola hamna, då nya arkiv ifrågasatts såväl i Göteborg som i Östersund eller Umeå.

Till Statistiska centralbyrån i Stockholm ingå äfven fr. o. m. 1860 afskrifter af en del ministerialböcker.

Uppgifterna från kyrkoböcker kompletteras ofta genom studium af grafstenar och inskrifter. I denna tidskrifts årg. 1905 sid. 117 har redan grafstenarnas betydelse påpekats och ett bättre skydd af desamma förordats. Lyckligtvis äga vi i antikvariskt-topografiska arkivet hos Vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien i Stockholm inventarieförteckningar rörande kyrkorna, författade dels vid midten af 1700-talet dels omkring 1830. Dessa förteckningar äro dock mycket olika, beroende på det personhistoriska intresse, som författarne, kyrkoherden, ett konsistorieombud och kyrkovärdarne, voro i besittning af. I arkivet finnas äfven andra afskrifter och afbildningar af grafstenar och epitafier från flera kyrkor. En bland de utförligaste af dessa behandlar Storkyrkan i Stockholm. Respektive domkapitelsarkiv hafva äfven ett exemplar af 1830 års förteckning. I Upplands och Västergötlands fornminnesförenings tidskrifter finnes en stor del af nämnda landskaps grafstenar beskrifna. Likaså innehåller den topografiska litteraturen många spridda uppgifter härom.

Men nästan lika viktiga som kyrkoböckerna äro bouppteckningarna, som förvaras i härads- och rådhusarkiven eller för adlig person och ledamot af svenska akademien i hofrätternas arkiv. Det af släktforskaren mest anlitade af dessa arkiv är Förmyndarkammarens i Stockholm, som från 1670-talet innehåller en väl registrerad samling bouppteckningar, däri jämväl ingår nedre borgrättens arkiv för ofrälse personer som tillhört hofstaten. Bouppteckningarna i häradsarkiven synas före 1770-talet vara ganska

tunnsådda, men registreringen äfven efter sagda tid mindre tillfredställande. Både härads- och rådhusarkiven hafva dock samma fel genom sin svårtillgänglighet, men kommer naturligtvis en ändring till det bättre att ske i den mån arkivalierna inlevererats till landsarkiven. Af städerna i de län, hvilkas äldre handlingar inkommit till landsarkiven, hafva Arboga, Norrköping, och Söderköping fått behålla rådhusarkiven, hvilken rättighet för Malmö och Strängnäs jämväl utsträcks till kyrkoarkiven.

Hofrättsarkivens samlingar af bouppteckningar, som i Svea hofrätt omfatta tiden fr. o. m. 1737, äro de lättast tillgängliga, försåvidt bouppteckningarna ej inlämnats förseglade, i hvilket fall endast den, som med den döde kan styrka släktskap, får rättighet att bryta förseglingen. I Göta hofrätt finnas enstaka bouppteckningar från 1600-talet och början af 1700-talet, men äfven för senare tid är samlingen långt ifrån fullständig.

En annan viktig urkund är mantalslängderna, som finnas eller åtminstone funnits i två exemplar, det ena i kammararkivet och det andra i respektive länsstyrelses arkiv. Öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden har öfverlämnat längderna till Stockholms stads arkiv, där en synnerligen välkommen registrering tagit sin början och nu omfattar åren 1726, 1729, 1730, 1731, 1736, 1739, 1740, 1741, 1743, 1754, 1755, 1760, 1770, 1780, 1790, 1800, 1810, 1820, 1830 och 1831. För midten af 1800-talet finnas inom uppbördsverket upprättade register öfver de skattdragande och fr. o. m. 1882 ett i litografiskt öfvertryck utgifvet fullständigt personregister för hela Stockholm. Genom eldsvåda äro många i kammararkivet befintliga längder så skadade, att man knappast längre kan tyda texten, och många årgångar saknas för vissa län. Före öfverflyttandet till Stockholms stads arkiv af uppbördsverkets längder hade en gallring af de mellanliggande åren af hvarje decennium under tiden 1740—1820 ägt rum till stor förlust för forskningen.

Men de olika arkiven och biblioteken hafva andra handlingar och samlingar, som ofta gifva forskaren oväntadt rika upplysningar.

Riksarkivet har i första hand sin stora samling Biografica, men samlingarna af meritlistor och tjänsteförteckningar samt de många och vidlyftiga genealogiska samlingarna — bland hvilka den Settergrenska omfattande hufvudsakligen västgötasläkter, den Silfverstolpeska om riksbankens tjänstemän och Låstboms ämbetsmannamatriklar — få ej lämnas obeaktade. Krigsarkivets Biografica m. fl. komplettera ofta de föregående, likaså kammar-

arkivets biografiska samling, som dock hufvudsakligen omfattar adliga personer. Bland hufvudstadens många öfriga arkiv må framhållas de, som finnas hos flottan, generaltullstyrelsen, kommerskollegium, arméns pensionskassa, civilstatens pensionsinrättning och allmänna änke- & pupillkassan.

Kungliga biblioteket har i Klercker-Mattonska genealogiska samlingen en synnerligen värdefull och ofta anlitad källa, då omkring 10,600 släktnamn upptagas i registret till samlingen. Vidare finnas Bromans Glysisvallr, omfattande norrländska släkter, Bure ätten, Butendorphs samling om Gottlandssläkter, Fryxells om Värmlandssläkter och Lagergrens om Smålandssläkter. Denna sistnämnda kompletterar samma personsamlingar till Vexjö stifts herdaminne, äfvenledes i kungliga biblioteket. Slutligen må nämnas ett af bibliotekets senare förvärf: Jungbeckska samlingen innehållande anteckningar om tjänstemän i kammarkollegium, kammarrätten, vid landsstaten och ett stort antal släkter.

I Uppsala universitets bibliotek finnas bl. a. de förtjänstfulla Nordinska och Palmskiöldska samlingarna, som båda innehålla mycken personhistoria.

Men äfven andra svenska städer hysa sådana skatter för släktforskaren, att denne med framgång bör kunna arbeta äfven utanför landets kulturcentra. Så har Västerås i läroverksbiblioteket den framstående genealogen Abraham Hülphers' A:son samlingar, hvilka af fil. dr. W. Molér beskrifvits i Västerås högre allmänna läroverks redogörelse för år 1902. Det tryckta registret omfattar 3,178 släktnamn. I Linköpings stiftsbibliotek finnes L. C. Wiedes genealogiska samling om östgötasläkter. Karlstads läroverksbibliotek har kamrer Fridrik Fryxells »Wärmlands Slägtebok» och Kristinehamns läroverksbibliotek de Larssonska samlingarna, däri likaledes värmlandssläkter behandlas.

Rektor J. Selggrens »anteckningar om Gefle och dess släkter under 1600- och 1700-talet» i Gäfle läroverks bibliotek torde nog för mången vara obekanta. Mera kända äro de Forssanderska samlingarna i Växjö stiftsbibliotek, hvilka äro en ovärderliga källa för småländska prästsläkters genealogier. Likaså byråchefen Wilhelm Bergs personalanteckningar rörande Göteborgssläkter, nyligen förvärfvade af Göteborgs stads arkiv.

Den tryckta litteraturen har af mången personhistorisk forskare på senare tid allt för litet beaktats. Det torde därför vara lämpligt att påpeka förekomsten af några arbeten, som om densamma lämna de bästa upplysningar. Först hafva vi

då »Svensk genealogisk litteratur förtecknad af Joh. Ax. Almquist» och utgifvet af Svenska Autografsällskapet 1905. Samme författares »Sveriges bibliografiska litteratur» meddelar bl. annat i första häftet matrikellitteratur, och i det andra personell bibliografi. Det tredje häftet behandlar arkiv och biblioteksväsen. Dessa liksom de i Historisk tidskrift årligen förekommande bibliografierna äro för forskaren af stor nytta. De sistnämnda komma att ingå i Kristian Setterwalls i dagarne utkommande »Svensk Historisk Bibliografi. 1875—1900». Hjalmar Linnströms »Svenskt boklexikon för 1830—65» och »Svensk bokkatalog för 1866—75» få för tiden före 1875 ersätta speciella bibliografier — tillsvidare. Personhistoriska samfundet kommer nog i den mån dess resurser medgifva att fortsätta på den inslagna vägen. Det skulle då vara vår biografiska och matrikellitteratur, som borde ifrågakomma för bibliografering.

Af tidningarna är Stockholms Veckoblad (började 1745) den äldsta, som lämnar annat än enstaka notiser om dödsfall, men först med Inrikes Tidningar blifva dessa tillkännagifvanden rikare och omfatta äfven giftermål. För åren 1760—1800 har friherre E. Lagerheim uppgjort register, hvarom närmare upplysningar finnas i denna tidskrift årg. 1898—1899 sid. 49 under rubriken »Också ett biografiskt lexikon». Den förträffliga bibliografien »Sveriges periodiska litteratur 1645—1899» af Bernhard Lundstedt är särskildt för kännedomen om de olika ortstidningarnas begynnelseår af stor nytta. Vi sakna nämligen »Dödslista för Sverige» under åren 1801—1898 och måste då söka uppgifter om dödsfall direkt i tidningarna. Åren 1899—1903 äro tryckta af Personhistorisk tidskrift och fr. o. m. 1904 finnes listan i manuskript i samfundets samlingar.

Det kunde efter denna öfverblick af hvad, som i Sverige erbjudes släktforskaren att undersöka, vara frestande nog att gifva sig in på den utländska litteraturen, för att se i hvad mån denna kan bidra till utredande af härstamningen för våra så talrika svenska släkter af utländskt ursprung, men detta skulle föra oss för långt. Det oaktadt måste ett studium af den utländska litteraturen i hithörande ämnen på det lifligaste anbefallas såsom i många fall impuls gifvande och väckande.

Personhistorisk Litteratur.

Göteborgs Nation i Lund 1669—1906 utgifven af Carl Sjöström. Lund 1907. 609 sid.

Författaren framlägger nu sitt 4:de storverk under ofvanstående titel och han kan i sanning med stolthet se ned på sina 4 ätteläggare i Skånska Nationen från 1682—1832, Skånska Nationen fr. 1833—1889, Blekingska Nationen fr. 1697—1900. Hit räknar jag också Norrlands Nat. fr. 1737—1842. Nu återstå väl ej så många nationsmatriklar otryckta och min öfvertygelse är, att Sjöström, när han hvilat upp sig något år, skall ta itu med de återstående.

Denna Göteborgs Nation i Lund innefattar 3,297 nummer, som författaren nu tagit reda på, fullföljt från födelse- till dödsdag, och bakom detta matrikelverk gömmer sig ett rastlöst och energiskt arbete, som länder den oförtrutne forskaren till stor heder.

Hvilka svårigheter, som härvidlag föreligga, kan endast den bedöma, som sysslar med likartadt arbete. Felaktigheter måste förekomma, de äro nästan oundvikliga, och en hel del sådana har jag ock förmärkt, men dessa bortskymmas af arbetets *stora* förtjenster. Den som är specialist på något särskildt område och i årtal fördjupat sig däri, kan nog märka dessa fel och han gör rättast, om han antecknar dem och vid tillfälle insänder dessa till författaren.

De särskilda släktutredningar, som här och hvar i arbetet förekomma, äro af stort värde för forskaren och till ej liten lättnad, när man skall bearbeta någon särskild släkt, och man kan tryggt påstå att denna nationsmatrikel, såväl som Sjöströms förut utgifna, är för den svenska släktforskningen oundgänglig. Mitt alfa och omega är fortfarande, måtte Sjöströms vackra fördöme mana forskarne i Uppsala att beträda samma väg så att nationsmatriklarna komma till bearbetning; härigenom beredes den personhistoriska forskningen en skatt af stort värde.

A. L—n.

Släkten Ekman. Anteckningar af Ernst Ekman. Karlstad 1907 67 sid.

Med följande ord vill jag karakterisera detta arbete: En liten rätt nätt hopkommen släktförteckning, omfattande läkarsläkten Ekman med härstamning från kvartermästaren vid Skånska Rytterne, Nils Ekman. Dennes son snickarmäster Anders Ekman i Lund † 1789 ⁴/₇ var Läskaren O. Christian Ekmans farfar.

Den uppställning, förf. gifvit sitt arbete, låter läsaren genast förstå, att han utarbetat dessa anteckningar som uttryck för sin familjekänsla, utan ringaste anspråk på att förläna dem en verklig släktmonografis värde.

Han har nämligen totalt brutit med den metod, som brukar användas vid en släktgrupps utarbetande. Ogifta söner få sin tabell i nummerrföljd likasom dottrarna, hvilka ingått äktenskap utom familjen.

Vedertaget är bruket, att endast den familjemedlem, som uti sitt giftermål har barn erhåller ett *nytt* tabellnummer. S. k. ingiften uti en familj hänföres till ett tillägg eller bihang. Skulle man vid utarbetandet af en större släktmonografi följa vår författares tillvägagående, trasslar man in det hela, och en nödig öfversikt öfver släktens medlemmar går förlorad. Den, som är van vid genealogiska arbeten, reder sig nog äfven med detta. Skulle författaren, som han i sitt företal nämner, vilja vidare fullfölja sina anteckningar, vill jag tillråda honom att taga till mönster för ett nytt släktverks utgifvande de många goda släktmonografier vi besitta, t. ex. släkten Laurin, Tranchell, Munthe, Anjou, m. fl.

Författarens intresse för att hopsamla notiser om sin familj bör mana till efterföljd och borde mera allmänt brukas, vare sig att de särskildt tryckas eller till ett större släktforskningsarbete insändas.

A. L—n.

Genealogia Leinbergiana. Editio secunda. 19⁷⁷/6 06. 61 × 46 cm.

Den bekante forskaren professor K. G. Leinberg utgaf med anledning af sitt guldbrylllop förestående stamtafla. Släkten härstammar från Nådendal i Finland, där den äldste kände stamfadern Matts Mattsson var borgare i början af 1700-talet. Dennes sonson rådmannen i samma stad Anders Henriksson antog tillnamnet Leinberg. Från släkten på modernet härstammande personer finnas inom släkterna Halander, Maskulin, Wahlberg, Roos, von der Burg, Nyberg och Castrén, och äro jämväl dessa upptagna å den klara och tydliga stamtaflan.

G. I.

Samfundet S:t Eriks årsbok 1906. Utgifven genom Gustaf Upmark. Stockholm 1906, 135 + XXV—XLVIII.

Det lifaktiga om Stockholms forntid och framtid så varmt nitälskande samfundet S:t Eriks årsbok för 1906 erbjuder personhistorikern mycket af intresse. Främst skulle vi då vilja framhålla amanuensen Elis Th. Sidenbladhs på mångåriga och ingående studier grundade uppsats om Stockholms urmakarämbete 1695—1788. Hvarje mästare är här behandlad för sig. Fil. dr Carl Forsstrand bidrager med en uppsats om borgmästaresläkten Törne, åtföljd af stamtaflor, de senare ett ordagrant aftryck af Svenska Ättartal. Som bilaga följer en af grefve F. U. Wrangel redigerad i Stockholms stads arkiv befinthg mantalsförteckning öfver staden mellan broarna för år 1652. Genom denna och förut af samme författare utgifna S:t Nicolai kyrkas vigselbok är det nu ganska lätt att komma till rätta med personer, som hade sin bostad i Stockholms vid denna tid förnämsta församling.

G. I.

Samlare i Sverige af konstföremål, antiqviteter, kurios och rariteter af olika slag. Anteckningar af Henrik Hyltén-Cavallius. Vexjö 1907. 63 + VIII sid. Pris 1 kr. Distribueras af utgifvaren.

Man bjudes här i alfabetisk ordning namnen på 425 samlare af ofvan angifna föremål, bland hvilka många falla inom de områden, som mer eller mindre beröra personhistorien och samfundets verksamhet. Ett utförligt sakregister, där vi finna rubriker sådana som arkivalier, autografer, biografica, porträtt underlätta arbetets praktiska användning. På fullständighet gör det ingalunda anspråk, men torde i sitt nuvarande skick blifva af nytta. Man kan dock icke undgå saknaden af namnen på flera af våra förnämsta samlare både i hufvudstaden och på de adliga fideikommissen. En förteckning på våra i landsorten spridda men allt för litet kända museer skulle vara en värdefull tillökning i en kommande upplaga.

G. I.

Kgl. danske Forstembetsmænd 1660—1790. Bidrag till en »Forstlig Stat» af Poul Bredo Grandjean. Köpenhamn 1907.

Då hittills något liknande arbete för den angifna tidrymden ej befordrats till trycket har det gifvetvis en stor lucka att fylla, ehuru de biografiska notiserna ej äro så utförliga som i motsvarande svenska och finska arbeten. Endast undantagsvis upptages fader, men däremot angifves vanligen företrädare och efterträdare. Författaren synes dock för arbetet hafva bedrifvet omfattande arkivforskningar. I Danmark saknas nu endast en behandling af tiden 1791—1797, då C. S. de Røepstorffs arbete »Forstlig Stat» började med 1798.

Arbetet är tryckt i Tidskrift for skovvæsen. Bind XIX för 1907.

G. I.

Frågor.

1. Anhålles om meddelanden rörande porträtt af efteråt upptagna personer:

1. Friherrinnan *Carolina Gustafva Leijonhufvud*, f. 1755, † 1832, g. m. hofjunkaren Isaac George De Besche, bruksherre till Näfvevarn.

2. Kammarherre *Gérard George De Besche*, bruksherre till Näfvevarn, f. 1702, † 1761; hans hustru

3. Friherrinnan *Maria Kristina Ehrencrona*, f. 1707, † 1764.

4. *Isaac De Besche*, bruksherre till Näfvevarn, f. 1663, † 1719; hans hustru

5. *Kristina Sabina von Berchner*, f. 1671, † 1729.
 6. *Gilles De Besch*, bruksherre till Näfvekvärn, f. 1624, † 1709; hans hustru
 7. *Kristina Möller*, † 1670.
 8. *Hubert De Besche*, bruksherre till Näfvekvärn, † 1664; hans hustru
 9. *Marie Roschette van Hägerstern*, † 1648.
- G. Gft.*

2. För upplysning om hvar porträtt af eller arkivalier rörande medlemmar af adliga släkten Cederström kunna finnas, skulle undertecknad stanna i den största förbindelse.

Uppsala Krusenbergs d. 27 febr. 1907.

Emanuel Cederström.

3. Finnas, och i så fall hvarest, några porträtt af riksrådet *Gustaf Kurck* till Ållonö, född den 10 okt. 1624; död den 12 mars 1689, och hans maka *Elsa Beata* (eller *Ebba*) *Banér*, född den 5 maj 1634, död den 11 april 1682.

C. G. Flach.

4. Är det någon af P. T:s läsare bekant, huruvida reproduktioner finnas att få af det i kronprinsrummen å Gripsholm befintliga af David von Krafft målade helfigursporträttet af Carl XII, samt af ett på Ulriksdals slott förvaradt porträtt af Gustaf II Adolf, äfven i helfigur.
- N.*

5. Upplysningar om ättlingar till nedanstående personer önskas:
Märta Susanna Kjerrulf, f. 1700 ²³/₁₂, g. m. en underofficer *Grönvall*.

Nils Engström, f. 1765 ²⁹/₅, son af Sjökaptenen *Nils Engström* och *Maria Elisabeth Darell*.

Märta Susanna Darell, f. 1738 ²/₄, g. 1. m. Sjökaptenen i Stockholm *Olof Hellman*, 2. år 1771 m. Sjökaptenen *Peter Dragström*. Bland flera barn en dotter: *Marta Susanna Hellman*, f. 1768 ²⁴/₆.

Svar emotses tacksamt af

C. Hagstedt,

postexpeditör, adr: Kristianstad.

Autografauktion.

Den 23 sistlidne april försåldes å Stockholms bokauktionskammare framlidne fil. doktor R. W. Lönnerbergs efterlämnade autografsamling. Samlingen var visserligen ej så stor (464 nummer), men då den var känd för att innehålla många goda saker, och då någon autografauktion på många år icke här ägt rum, mottogs den med rätt stort intresse af våra icke alltför talrika samlare på området. Högsta priset, 24 kronor, betingade ett bref från kronprinsen Karl August 1810, därefter nådde en kortare, helt egenhändig skrifvelse från konung Karl XII till en af hans generaler, dat. Bialohorst 1708, 20 kronor 5 öre, en handling undertecknad af Emanuel Svedenborg, 16 kronor 25 öre, en handling med namnteckning af konung Sigismund, 11 kronor och en skämtsam epistel från W. von Braun till J. G. Carlén, härrörande från hans »torparetid» och försedd med en fruktansvärd karrikatur af honom själf, 10 kronor och 50 öre.

Af öfriga pris antecknas här följande (om förkortningarna se Personhist. Tidskr. 1901 s. 38):

Kungliga personer:

Johan III (Doc. s. med sigill) 10,50; Gunilla Bielke (Doc. s.) 9,50; änkedrottning Catharina Stenbock (Doc. s.) 8,05; Carl IX (Lseca) 4,55; Gustaf II Adolf (Doc. s.) 7,25 och 6,50; Maria Eleonora (Doc. s.) 5,10; Maria Elisabeth (Doc. s.) 5,05; Christina (Doc. s.) 8,25; Carl X Gustaf (Doc. s.) 6,10; Carl XI (Doc. s.) 4,25; Carl XII (Doc. s.) 4,05; Gustaf III (Doc. s.) 5,60; Gustaf IV Adolph (Las) 4,50; Sophia Magdalena (Ls) 6,10; Sophia Albertina (Las) 5,50 och (Bas) 6,25; Hedvig Elisabeth Charlotta (Las) 6,10 och 5,00; Josephine (Bas) 6,50;

Enskilda personer:

Almqvist, C. J. L. (Bas) 9,00; Armfelt, G. M. (Las) 4,10; Berzelius, J. J. (Bas) 2,55; Bremer, Fredrika (Las) 3,10; von Brinkman, C. G. (Las) 2,05; Choræus, M. (Las) 8,25; Dahlberg, Erik (Sign) 4,00; von Dalin, O. (Las) 7,30; Fallström D. (poem) 2,30; Franzén, F. M. (Las) 2,00; Geijer E. G. (Las) 2,05; Gjörwell, C. C. (Las) 2,05; Hierta, L. J. (Las) 4,30; Hiärne, U. (Las) 7,50; von Höpken, A. J. (Las) 2,10; Kexel, O. (Bas) 4,25; Læstadius, L. L. (Las) 1,75; af Leopold C. G. (Las) 2,50; Lewenhaupt, A. L. (Doc. s.) 1,80; Lind, Jenny (Las) 7,75; von Linné, Carl (Doc. s.) 10,00; Nicander, K. A. (Las) 3,10; Oxenstierna, J. G. (Las) 4,00 och 5,00; Retzius, A. (Bas) 2,55; Rudenschöld, Magdalena (Bas) 1,80; Rydberg, V. (Las) 2,05; Schröderheim, E. (Bas) 1,25; Tegnér, E. (Las) 6,00; Tessin, C. G. (Doc. s.) 3,05; Tessin, N. (Doc. s.) 3,05; Tham, V. (Las) 2,90; Wallin, J. O. (Bas) 1,05.

G. E.

Insända porträttförteckningar (4).

Under tiden från den 1 Dec. 1906—1 maj 1907 hafva porträttförteckningar insändts från nedanstående ägare:

Köpings Stads- och Landtförsamlingar (gn. Kyrkoh. K. Örström);
Luleå högre allm. läroverk (gn. Lektor J. A. Lagermark);

Appelberg, Emelie, f. Malm, Änkefru, Vänersborg; *Arnberg*, Elin, f. Edlundh. Änkefru, Karlstad (gn. Kyrkoh. C. O. Bromander); *Bygdén*, L., Bibliotekarie, Uppsala (gn. M. Bygdén); *Cederberg*, J., Boktryckare, Gäfle (gn. W. Skarstedt); *Crusebjörn*, Augusta, f. Bahrman, Generalska, Stockholm (gn. Löjtn. W. Unander); *Crusebjörn*, Sophie, f. Vougt (gn. Löjtn. W. Unander); *Dahl*, C. J. E., Grosshandl. Stockholm; *De Maré*, Th., Öfverste, Öfverås; *Eklund*, P., Domprost, Lund (gn. S. A. Lovén); *Gyllenhoff*, A., Löjtn. Halmstad; *Hammarskjöld*, H., Statsråd, Stockholm (samlingen å Tuna i Kalmar län; gn. Mina Hammar-skjöld); *Hartelius*, E., Professorska, Grimstorp (gn. Professor O. Nordstedt); *Hjort*, E. G:son, Jägmästare, Råstorp; *Horn*, Arvid, Grefve, Öfverceremonimästare, Stockholm; *Hult*, C. G., Öfverste, Staby; *Landén*, G., v. Häradshöfd. Växiö (gn. H. Hyltén-Cavallius); *Leijonhufvud*, Axel, E:son, Friherre, Öfverste, Stockholm (gn. Fil. kand. Sigrd Leijonhufvud); *Nordstedt*, H., Fr. Lund (samlingen å Grimstorp, gn. följande); *Nordstedt*, O., Professor, Lund; *Nordenskjöld*, H., Godsägare, Fårebo; *Pontén*, G. E., Kontraktsprost, Bergsjö; *Rappe*, A., f. Tersmeden, Friherrinna, Christinelund; *Rehbinder*, C. M. V., Öfverste, Västervik; *v. Rosen*, Robert, Friherre, Helgslätt (gn. Frih. Anna v. Rosen f. Barnekow); *Sahlin*, A., f. Örtendahl, Fru, Uppsala; *af Sandeberg*, Jane, f. Dickson, Fru, Vänersborg (gn. Underlöjtn. J. V. F. af Sandeberg); *v. Schulzenheim*, C., Kansliråd, Stockholm (gn. Eleonore v. Schulzenheim); *Silfverstolpe*, Oscar, Öfverste, Helsingborg; *Stenhammar*, Sophie, Fröken, Bo (gn. Frih. A. v. Rosen); *Stierngranat*, H., Kammarjunkare, Sigridsborg; *Sundberg*, E., Lektor, Falun (gn. W. Skarstedt); *Tamm*, Gust., Friherre, Stockholm; *Unander*, F., Doktorinna, Stockholm gn. följande; *Unander*, W., Löjtn. Stockholm; *Wachtmeister*, Hans, Grefve, Generaldirektör, Stockholm (samlingarna i Stockholm och å Hjortsberga); *Wijk*, Carolina, f. Dickson, Fru, Stockholm (samlingarne i Stockholm och Göteborg); *Wrangel*, Herman, Frih. Stockholm (samlingen å Säby fideikommiss; gn. Sophia Wrangel); *Wulfcrona*, L., Kapten. Visby (gn. fru M. L. Wulfcrona f. Zoll); *Åkerblom*, K. A., Ingenjör, Falun.

Personhistoriska samfundet.

Årsmöte

hölls den 4 mars 1907 å Grand Hotell under ordförandeskap af Friherre Carl Carlson Bonde.

Sedan protokollet för senaste sammanträdet, den 26 mars 1906, blifvit justeradt, påpekade ordföranden det olämpliga däruti att protokollen vid samfundets sammankomster justerades först å nästpåföljande möten, hvaraf följden blefve, att protokollen en längre tid — i detta fall inemot ett år — förblefvo ojusterade, och uppdrogs med anledning häraf åt samfundets styrelse att hädanefter ombesörja justeringen af protokollen vid samfundets sammanträden.

Kammarrättsrådet J. A. Wallensteen föredrog revisionsberättelsen för år 1906, hvarefter ansvarsfrihet beviljades.

Härefter företogs val af funktionärer, därvid i styrelsen återinvaldes Friherre *Carl Carlson Bonde*, Riksarkivarien *E. Hildebrand* och Friherre *Joh. Rudbeck* samt nyvaldes Fil. Dr. *K. H. Karlsson* och e. o. Hofrättsnotarien *F. W. Grönwall*. I redaktionsutskottet insattes de tre sistnämnda jämte Kontorschefen *Goverit Indebetou* och Friherre *R. Cederström*. Till revisorer återvaldes Öfverkammarherren *G. Celsing* och f. d. Kammarrättsrådet *J. A. Wallensteen* med Kaptenen *O. Bergström* såsom suppleant.

På af Hr. G. Indebetou väckt förslag om samverkan från samfundets sida vid utgifvandet af det af Torsten Uggla och Vilh. Ljungfors planerade arbetet *Svenska släkter*, beslöt samfundet, att dylik samverkan skulle ske på ungefär enahanda sätt som vid utgifvandet af det å Hasse W. Tullbergs förlag publicerade arbetet »Svenska Porträtt i offentliga samlingar», hvarjämte åt redaktionsutskottet uppdrogs att vidtaga de för sådant samarbete erforderliga åtgärder.

Föredrag höllas dels af Doktor W. Djurberg och dels af Doktor Alfred Levertin.

Dr Djurberg framlade sina forskningar om släkten van Hoorn, därvid han särskildt behandlade släktens samband med den i

svenska handelns historia under förra hälften af 1600-talet bekante Paridon van Hoorn samt den om svenska läkarevetenskapen synnerligen förtjänte Arkiatern Johan van Hoorn.

Dr Levertin lämnade i sitt föredrag, »Ur Stockholms Nations historia» meddelanden rörande två nationsmedlemmars — Etatsrådet Abraham Sundius' sedan Burensund och Veterinären Gustaf Lennboms — öden inom och utom Sveriges gränser.

Vid konstituerande sammanträde af styrelsen utsågos till ordförande Frih. Bonde, till skattmästare Frih. Rudbeck och till sekreterare e. o. Notarien Grönwall.

Förhandlingarna afslötos med ett samkväm.

Utdrag af revisionsberättelsen för år 1906.

<i>Behållning fr. år 1905</i>			2,041: 73
<i>Inkomster år 1906:</i>			
Ledamotsavgifter		3,406: 89	
Tidskriftens försäljning	555: 38		
Särskilda penningbidrag till tidskriften	200: —	755: 38	
Annonssavgift		5: —	
Räntor		84: 26	4,251: 53
		<u>Summa kronor</u>	6,293: 26
<i>Utgifter år 1906:</i>			
Arfvoden			1,011: 80
Omkostnader för tidskriften:			
Tryckningskostnad	2,904: 35		
Distributionskostnad	306: 46	3,210: 81	
Postporto o. d.		195: 08	
		<u>Summa utgifter kr.</u>	4,417: 69
<i>Behållning till år 1907</i>			1,875: 57
		<u>Summa kronor</u>	6,293: 26

Samfundets tidskrift

kommer att utgifvas efter samma plan som hitintills, likväl med den ändring, som betingas af den på årsmötet beslutade medverkan med det nya genealogiska arbetet »Svenska släkter». Sålunda komma icke att i tidskriften införas fullständiga släktbe-

skrifningar, hvilkas plats är i en släktbok af den planerade beskaffenheten. Större och utförligare släktmonografier äfvensom tillägg och rättelser till stamtaflor och genealogiska arbeten, essayer och släktutredningar, hvilka ej hafva karaktären af fullständiga släktaflor, komma likväl att intagas.

Större illustrerade släktmonografier, förteckningar eller lämpliga skriftserier komma att särskildt pagineras, vare sig de medfölja tidskriften såsom bilagor eller inflyta i ordinarie häften.

De medlemmar, som önska få sina egna släkter fullständigt införda i tidskriften, böra deltaga i tryckningskostnaden efter öfversenskommelse med redaktionen. För identifiering kunna okända porträtt insändas, om reproduktionskostnaden betalas.

För öfrigt emottagas hvarjehanda meddelanden och upplysningar i de ämnen, som ligga inom området för samfundets verksamhet.

Dödslistan kommer tillsvidare icke att tryckas, enär kostnaderna för densamma ställa sig alltför dyra, och den till samfundets medlemmar för ett år sedan ställda uppmaningen om särskild subskription å densamma ej rönt synnerligen stort bifall. Den kommer emellertid att utarbetas år efter år och förvaras bland samfundets samlingar, som äro deponerade å riksarkivet.

Porträttförteckningarnes insamlande pågår fortfarande, och samtidigt med detta häfte utsändes ett förnyadt cirkulär i ämnet. Hos samfundets medlemmar anhålles om benäget biträde vid spridningen af cirkuläret och insamlandet af förteckningarna. Om möjligt skall samfundet söka åstadkomma register öfver de sålunda förtecknade porträtten.

Samfundet räknar för närvarande 686 medlemmar, men de inflytande medlemsavgifterna — samfundets hufvudsakligaste inkomst — kunna ej täcka utgifterna. För att tidskriften skall kunna utgifvas i lika många häften som hitintills är därför anskaffandet af nya medlemmar ett nödvändigt villkor, och anmodas samfundets medlemmar att hvar i sin stad söka anskaffa nya medlemmar. De vid detta häfte fogade korten torde i vidsträcktaste mån användas.

Då tidskriftens porträttserier hitintills nästan uteslutande bekostats af enskilda, vågar redaktionen hoppas att fortfarande få åtnjuta samma välvilliga understöd af herrar mecenater.

Samfundets ledamöter

år 1907.

Styrelse:

Bonde, Carl Carlson, Friherre, Öfverstekammarjunkare. Ordförande.
Hildebrand, Henrik Robert Teodor Emil, Riksarkivarie.
Rudbeck, Johannes Reinhold Gustaf, Friherre, Auditör. Skattmästare.
Karlsson, Karl Henrik, Fil. doktor, Biblioteksamanuens.
Grönwall, Fredrik Wilhelm Magnus, Jur. utr. kand. Sekreterare.

Hedersledamot:

H. H. Prins *Johan af Holstein-Glücksburg*.

Ständiga ledamöter:

<i>Abramson, A.</i> , Grosshandlare.	<i>Lagrelius, A.</i> , Civilingenjör.
<i>Bergström, O. W.</i> , Kapten.	<i>Lamm, H.</i> , Grosshandlare.
<i>Bildt, C. N. D.</i> , Friherre, Envoyé. Rom.	<i>Lundstedt, B. W.</i> , Bibliotekarie.
<i>Bildt, H. K. C.</i> , Legationssekreterare. Tokio.	<i>Malmsten, K.</i> , Med. doktor.
<i>De Brun, R.</i> , Direktör.	<i>Mörner, K. A. G.</i> , Grefve, Kansli- sekreterare.
<i>De Geer, C. L. E.</i> , Friherre, Godsägare. Leufsta bruk. (2 ex.)	<i>Naumann, T.</i> , vice Häradshöfding.
<i>Engblom, W.</i> , Kassör i Fångvårdsstyrelsen.	<i>von Platen, C.</i> , Friherre. Bruksägare.
<i>Hernmark, R.</i> , f. Nisser, Fru.	<i>Platen, C. G.</i> , f. d. Öfverstelöjtnant.
<i>Holtermann, O. C. F.</i> , Kabinettskammar- herre.	<i>Retzius, M. G.</i> , f. d. Professor.
<i>Karlsson, K. H.</i> , Biblioteksamanuens.	<i>von Rosen, C. G.</i> , Grefve, Öfverstekam- marjunkare.
<i>Kugelberg, B.</i> , Kapten. Ekeberg, Jön- köping.	<i>Wachtmeister, C. A. B.</i> , Grefve, Kammar- herre. Vanås.
	<i>Wikström, P. M.</i> , Grosshandlare.

Ständig ledamot erlägger en gång för alla en afgift af 75 kr.

Årligen betalande ledamöter:

<i>Adelsköld, C.</i> , f. d. Major.	<i>Ahlquist, V.</i> , Hofrättsauskultant. Helsing- fors.
<i>Adelswärd, A. T.</i> , Friherre, Kammarherre. Åtvidaberg.	<i>Ahlford, T.</i> , vice Häradshöfding. Uppsala.
<i>Afselius, C. A.</i> , Disponent. Norrkö- ping.	<i>Ahnfelt, O. N. T.</i> , Biskop, Linköping.
<i>Ahlgren, P. O.</i> , Tandläkare. Göteborg.	<i>Ahrenberg, A.</i> , f. <i>Lindhult</i> , Fru. Göteborg.
	<i>Akrell, C.</i> , Kapten.

- Algren, T.*, Ingeniör.
Almgren, H., Amanuens.
Almgren, O., Fil. D:r.
Almqvist, I., e. o. Hofrättsnotarie.
Almqvist, J. A., Bibliotekarie.
Almqvist, Enar.
Almqvist, R., Biblioteksamanuens. Uppsala.
Alströmer, C. J. A. J., Friherre, Kansliråd.
Alströmer, J. M., Friherre, Kammarjunkare.
Ambrosiani, S., Amanuens.
Aminoff, Hedvig, f. *Egerström*, Fru. Nyköping.
Andersson, F. A., Ritare. Finspång.
Andersson, N., Stadsnotarie. Lund.
Annerstedt, C., f. d. Universitetsbibliotekarie. Uppsala.
Antell, K., Öfverste. Helsingfors.
Appeltoft, P. G., Tullförvaltare. Västerås.
von Arbin, G. E., Aktuarie. Kristianstad.
Arborelius, G. F., Kassör. Stocksund.
Areschoug, S., Bankdirektör.
Arfwidson, S., Häradshöfding. Skansen, Kalmar.
Armfelt, C. A., Grefve. Salo-Åminne, Finland.
Arne, T. J:son, Amanuens.
Arnheim, F., Fil. doktor. Berlin.
Arveson, O., Bokhandlare.
Aspelin, J. A., f. d. Läroverksadjunkt. Helsingborg.
Bager, E., Godsägare. Thorsberga, Eskilstuna.
Bäckström, A. E. O. A., Major.
Barfoth, A., e. o. Hofrättsnotarie. Lund.
Barnekow, A., Grefve, Godsägare. Kristianstad.
Barthelson, F. A., Kassör.
Beck-Friis, C. C., Grefve, Godsägare. Börringe.
Beck-Friis, C. A., Friherre, Legationsråd. London.
Beck-Friis, H. J., Friherre, Envoyé. Wien.
Beck-Friis, J. G., Friherre, Kammarherre. Söderö, Opphem.
Belfrage, F. A. O., Med. doktor. Göteborg.
Belfrage, A. F., Länsman. Herrljunga.
Belfrage, G. F. W., Jur. kand. Ängelholm.
Belfrage, I. F. R., Löjtnant. Karlsborg.
Belfrage, J. G. W., Kammarherre.
Belfrage, K. A., e. Provinsialläkare. Mölndal.
Belfrage, Å. L. B., Underlöjtnant.
Belfrage, Å. V., Disponent. Dal, Veda.
Bellinder, S., Jur. kand. Smedjebacken.
Bennet, C. F., Friherre, Grosshandlare. Paris.
Bennet, J. E. F., Friherre, Ryttmästare. Örtofta.
Bensinger, F., Direktör.
Berg, A., Grosshandlare.
Bergh, A., f. *von Rosen*, Fru. Linköping.
Berg von Linde, A. L. A., f. d. Kapten. Källunda, Önnestad.
Berg von Linde, J. A. A., Godsägare. Dufeke, Axelvold.
Bergenstjerna, G., Byråchef.
Bergensträhle, J. E. G., Kammarherre.
Berger, S. T., Kanslisekr. Djursholm.
Berggrén, E. W., Byggmästare.
Bergmanson, G. E., Kontrollör. Helsingfors.
Bergmanson, K., Kapten.
Bergstrand, H., Fil. kand. Uppsala.
Berling, J., Registrator. Malmö.
Bernhardt, R., Löjtnant. Torp, Bettna.
Biaudet, Henry, Fil. D:r, Kapten. München.
Bielke, E., f. *Carleson*, Grefvinna. Slattfors, Linköping.
Bildt, H. C. E., f. *Åkerhielm*, Friherrinna.
Billing, C. L., Krigskassör.
Björkman, G., Fil. doktor.
Björkman, C. V. E., Rektor. Lübeck.
Björkman, M., Häradshöfding. Haparanda.
Björclin, J. G., Generalmajor.
Bladin, K. A., Kronofogde. Hedemora.
Blidberg, G., Läroverksadjunkt. Lund.
Blidberg, J., Kontorist.
Blomstedt, C. O., Kammarherre, Kansliråd.
Bodin, A., Disponent.
Bohnstedt, M., Fröken. Rinkesta, Ärila.
Bonde, C., Grefve. Mauritzberg, Östra Husby.

Bonde, C., Frih., Förste sekr. i Utr.-dep:t.
Bonde, C. C:son, Friherre, Öfverstekammarjunkare. Eriksberg, Katrineholm.
Bonde, C. J. Trolle-, Grefve, Godsägare. Trolleholm.
Bonde, H. F., f. *Falkenberg*, Grefvinna. Hesselby, Spånga.
Bonde, G. F., Grefve, Godsägare. Säfstaholm, Vingåker.
von Bonsdorff, C., Professor. Helsingfors.
Bore, E. L., Kyrkoherde. Gellivare.
Borgström, A. G. S., Hofrättsråd. Kristianstad.
von Born, V. M., Friherre. Lovisa, Finland.
Bowallius, B., Amanuens. Nacka.
Brahe, M. P., Grefve, Kammarherre. Rydboholm, Rydbo.
Brahe, N. C., Grefve, Öfverstekammarjunkare.
Brattström, J., Köpman.
Brehmer, N. E. D., Löjtnant.
Breitholtz, C. G. E., e. o. Hofrättsnotarie.
Brodin, H., vice Häradshöfding. Malmö.
Burén, A. O. G., Öfverintendent.
Burenstam, C. J. R., f. d. Minister. Tjelfvesta, Snafunda.
Bååth, L. M., Arkivamanuens.
Bäckström, T. M., Bankkamrer. Sala.
Böttiger, J., Förste hofintendent.
Carlander, C. M., f. d. Grosshandlare.
Carlheim-Gyllensköld, S. V. G., Notarie i Telegr.-styr.
Carlson, C. F., Kamrerare.
Carlson, C. F. E., Öfverdirektör.
Carlson, G. A. J. G., Auditör. Norrköping.
Carlsson, A., Amanuens.
Carlsson, S. C., Med. lic.
Cederström, B. C., Friherre, Häradshöfding. Hammenhög.
Cederström, C. O. R., Friherre, Intendent.
Cederström, E. T., Friherre, Godsägare. Krusenberg, Uppsala.
Cederström, R. S. C. T., Friherre, Kammarherre.
Celsing, G. H., Öfverkammarherre.

Clason, S., Professor. Lund.
von Collan, A., Protokollssekreterare. Helsingfors.
Colliander, C. O., Löjtnant. Göteborg.
Coyet, G., Kammarherre. Torup, Bara.
Cramér, C., Bankdirektör.
Creutz, E. J. G., Friherre, Löjtnant.
Creutz, G. P., Grefve, Godsägare. Malmgård, Borgå, Finland.
Croneborg, O. U., Kanslerssekreterare.
Cronhielm, C. E. M., Grefve, Löjtnant.
Cronstoe, L., Rådman. Malmö.
Cronstedt, F. W., Grefve, Godsägare. Fullerö, Västerås.
Dahl, J. I., Kapten.
Dahlberg, Anton, Rådman.
Dahlberg, K., Polisnotarie. Malmö.
Dalén, Hjalmar, vice Auditör.
Dandenel, A., Kamrer.
von Dardel, G. F. N., Attaché.
von Dardel, N. O., vice Häradshöfding.
Decker, W., Rentier. Helsingfors.
De Geer, G., Friherre, Ryttmästare.
De Geer, J. J. G., Friherre, Kammarherre.
De la Gardie, J. C., Grefve, Kammarherre. Helsingborg.
Dellwik, A., Grufingenjör, Malmberget.
De Maré, T., Öfverste. Eksjö.
Djurberg, V., Med. lic.
Douglas, L. V. A., Grefve, Landshöfding. Linköping.
Drake, C. F., t. f. Hofrättsnotarie.
Drakenberg, S. A., Kapten.
Dubois, S. E. J., Kontorsskrifvare.
Dufwa, A. W., t. f. Advokatfiskal.
Durling, A. E., Hofrättssekreterare.
von Düben, H., Friherre, Kapten. Landskrona.
Eckerbom, H. G., Växjö.
von Eckermann, E. E., f. *Åkerhielm*, Friherrinna.
Edelstam, A., Adj. ledam. i Svea Hofrätt.
Edelstam, C. G., Arkivamanuens.
Edman, C. G., Kanslisekreterare.
Egerström, F. R., Ledamot i Landtbruksstyrelsen.
Ehrengranat, K. A., Kapten. Önafors, Vänersborg.

- von Ehrenheim, F. C. E.*, Kammarherre.
 Grönsö, Enköping.
Ehrensward, C. A., Grefve, Ryttmästare.
 Liatorp, Helsingborg.
Ekdal, A. J., Regementsläkare. Teckomatorp.
Ekelund, D., Landssekreterare.
Eklund, C. G. K., Öfverste. Eksjö.
Ekstrand, V., Ingenjör.
Ekström, W., Juris kand. Helsingfors.
Ekströmer, C. I., e. o. Hofrättsnotarie.
Elfman, A., Hamnkamrer. Helsingborg.
Elgenstierna, G. M., Postexpeditör.
von Engeström, L. S. B. Benzeltierna,
 Grefve, Godsägare. Posen.
Ericsson, A. E., Apotekare. Malmö.
Erlandsson, P., Kontorschef. Göteborg.
von Essen, A. H:son, Friherre. Uppsala.
von Essen, A. N., Friherre, Kammarherre. Helliden, Tidaholm.
von Essen, C. R. C. C., Trafikchef, Malmö.
von Essen, F., Friherre, Riksmarskalk, Excellens.
von Essen, W. H:son, Friherre, Ryttmästare. Sköfde.
Ewerlöf, J. G., Notarie i Tullstyrelsen.
Ewerlöf, Oskar, Andre sekr. i Utr.-dep:t.
Fabricius, K. F. K., Cand. mag. Köpenhamn.
Fahlbeck, P. E., Professor. Djursholm.
Falk, Erik, Direktör. Blötberget.
Falk, G., Bankkamrer. Malmö.
Falk, H. O., Ledamot i Försäkringsinspektionen.
Falkenberg, C. W. H. G., Friherre, Kammarherre. Lagmansö, Vadsbro.
Falkenberg, E. C., Fröken.
Fant, G. W., Postmästare. Laxå.
Flach, A. W., Kansliråd.
Flach, C. G. A. V., Kommendörkapten. Karlskrona.
Flach, F. F., Revisor.
Fleming, O. H. A., Friherre, Major. Finspång.
Fock, C. A. H., Kammarherre. Höfverö, Sörby.
af Forselles, J. M., Fröken, Fil. mag. Helsingfors.
- von Friesendorff, K.*, Friherre, Kontorskrifvare.
Fröding, G. H., f. d. Öfverstelöjtnant.
Fähræus, F. I., Lektor. Västerås.
Fähræus, G. R., Rektor.
Fähræus, O., Godsägare. Vadsbro.
Gahn, E., Öfverstelöjtnant. Västerås.
Gavelius, G., Kamrerare.
Geete, G. W., f. d. Provinsialläkare. Borås.
Geete, Sten, e. o. Kammarskrifvare, Kalmar.
von Gegerfelt, C. E., Intendent.
Geijer, R., Bruksägare. Uddeholm.
Gillberg, H., vice Häradshöfding. Lund.
Gosling, A., Lady. Taxinge-Näsby.
Grahn, B., Bankkassör. Lycksele.
Granfeldt, L., Stationskrifvare. Falköping.
Granfelt, G., Jur. utr. doktor. Vasa, Finland.
Granlund, A., Antikv. bokhandlare.
Grundel, J. L., Boktryckare. Kristinehamn.
Grönberg, F., Bankdirektör. Eskilstuna.
Grönblad, C. A., Biblioteksamanuens.
Grönwall, F. W., e. o. Hofrättsnotarie.
Grönwall, U., Fyringenjör. Djursholm.
Gullberg, H., Konsul.
Gullberg, O. H., Förste aktuarie.
Gyllenkrok, A. T. G., Friherre, Kammarherre. Björnstorp.
Gyllenstierna, A., Friherre, Kammarherre. Spannarp.
Gyllenstierna, N., Friherre, Hofjägmästare. Krapperrup, Höganäs.
Gyllenstierna, S., Friherre, Ryttmästare. Malmö.
Gödel, V., Biblioteksamanuens.
Göransson, A. H., Revisor.
von Haartman, B., Ingenjör. Kotka, Finland.
von Haartman, J., t. f. Borgmästare. Helsingfors.
Hagberg, T., Tjänsteman.
Hagstedt, C., Postexpeditör. Kristianstad.
Hahr, A., Docent. Uppsala.
Hahr, A., Jägmästare. Uppsala.
Hallberg, F. W., Rådman. Malmö.
Hallberg, M., Grosshandlare. Helsingfors.

Hallström, C. A., Kontraktsprost. Flodafors.
von Hallwyl, W. A. F., f. *Kempe*, Grefvinna.
Hamilton, G. M., Grefve, Godsägare. Hedensberg.
Hamilton, H. A., Grefve, Kammarjunkare.
Hammar skjöld, Axel, Amanuens.
Hammar skjöld, C. H. A., Arkivamanuens.
Hammar skjöld, N. B., Fröken. Tuna, Småland.
Hansen, H. J., Lärare. Kjöge, Danmark.
Hederstierna, E. S. W., Kapten. Växjö.
Hedin, G., Arkivamanuens.
Hedström, F., Revisor.
von Heideman, G. W., Öfverstelöjtnant. Sollefteå.
von Heidenstam, O. G., Kammarherre.
Heilborn, O., Generalkonsul. Djursholm.
Henckel, O., Banktjänsteman.
Henning, B., Registrator.
Henschen, C. E., vice Häradshöfding. Uppsala.
Hermelin, O. T., Friherre, Amanuens. Stocksund.
Hierta, P. G. A., Friherre, Godsägare. Främmostad.
Hildebrand, B. A., Pastor.
Hildebrand, H. O. H., Riksantikvarie.
Hildebrand, H. R. T. E., Riksarkivarie.
Hildebrand, K. E. H., Redaktör.
Hillman, A., Konsul.
Hirsch, A., Fil. kand.
Hjort, E. G. son, f. d. Jägmästare. Råstorp, Kisa.
Hoffman, H., Regementsläkare. Sollefteå.
von Hofsten, G., Förvaltare. Kilagården, Kålltorp.
Holm, C. T., Bokhållare.
Holm, G. B. A., vice Häradshöfding.
von Horn, A. G., Kapten. Karlskrona.
von Horn, R. P., e. o. Hofrättsnotarie.
Hougborg, E., Öfverläkare. Pitkaniemi, Finland.
Hult, E., Göteborg.
Hult, O., Läkare.
Hyllén-Cavallius, C. H. O. Växjö.

Härnqvist, W., Aktuarie.
Höjer, T., Andre arkivarie i Utr.-dep:t.
Indebetou, Govert, Kontorschef.
Insulander, K., Löjtnant.
Isberg, A. U., Stadsarkivarie. Malmö.
Jahnsson, J., Hofjuvelerare.
Janse, A. F. D., Öfverstelöjtnant.
Jansson, C., Fröken.
Jonsson, G. W. M., f. d. Kapten. Vänersborg.
Kallerman, F. W., Kapten. Landskrona.
Kalling, J. P. U. son, Grefve, Godsägare. Myrö, Örebro.
Kantzow, J. A., Friherre, f. d. Major. Hjulsta, Enköping.
Karlsson, J. O., Borgmästare. Västerås.
Kempe, B., Konsul.
Kennedy, J. T., Kammarherre. Råbelöf, Kristianstad.
Kiellman-Göranzon, A. O. I., Komminister.
Kinberg, A. W., Revisor.
af Klercker, J., Fil. doktor. Lund.
Klinckowström, A. A. C. R. E., Friherre, Godsägare. Stafsund, Stockholm.
Klinckowström, E., Frih., e. o. Hofrättsnotarie.
Klinckowström, S. M. T., f. *Gyldén*, Friherrinna. Stafsund, Stockholm.
Klingspor, A., Kapten. Näsby, Bogsta.
Klingspor, O. G. A., Friherre, Underlöjtnant. Råbäck.
af Klinteberg, F., Hofrättsråd.
Kniberg, K. G. E., Öfverste. Karlsborg.
Koschell, O., f. d. Bankkassör. Helsingborg.
von Kræmer, S., f. *Cedercreutz*, Fru. Helsingfors,
von Krusenstjerna, H. E. F., Löjtnant. Eksjö.
von Krusenstjerna, J. G. F., Notarie.
Kugelberg, O. M., Revisor.
Kullberg, A., Grosshandl. Katrineholm.
Küsel, E. H., Amanuens. Saltsjö-Dufnäs.
Kuylenstjerna, A. J. C., Kammarherre.
Kuylenstjerna, O. F., Kapten.
Lagerberg, A. M. E., Kammarherre.
Lagerberg, S. C. A., Sekreterare,
Lagerbring, M. G. C., f. *Hammarsten*, Fru.

Lagerfelt, F. M. A., Friherre, Kammarherre.
Lagerfelt, G. A. F., Friherre, Kabinetskammarherre. Lagerlunda, Malmslätt.
Lagergren, C. E. F. F. J. L., Markis, Kammarherre. Tyresö.
Lagergren, Carl-Erik, e. o. Hofrättsnotarie.
Lagergren, G. B., Kanslisekreterare.
Lagergren, K. H., Postexpeditör. Kristinehamn.
Lagerheim, C. H. T. A., Generaldirektör.
Lagerheim, H. G. W. E., Friherre, f. d. Major.
Lagerholm, F., Löjtnant.
Langenberg, F. A. L., Kapten.
Larson, Ivar O., Ingenjör.
Larsson, K., Kapten. Borgvik, Grums.
Laurin, T., e. o. Hofrättsnotarie.
Lawski, J., Konsthandlare. Norrköping.
Lecziński, C. A., Advokat.
Leijonhufvud, B. S. A:son, Friherre, Öfverstelöjtnant.
Leijonhufvud, C. E. A:son, Friherre, Öfverstelöjtnant. Vaxholm.
Leijonhufvud, E. T., Friherre, Underlöjtnant.
Leijonhufvud, G. C:son, Friherre, Amanuens.
Leijonhufvud, K. A. K:son, Friherre, Kapten. Ången, Hållsta.
Leijonhufvud, K. G. A., Friherre, Löjtnant. Hvilsta, Eskilstuna.
Leijonhufvud, S., Friherre, Aktuarie.
Leijonhufvud, S. A., Fröken, Fil. kand.
Leijonmarck, C. E., President. Jönköping.
Leinberg, K. G., Professor. Helsingfors.
Leuhusen, F. W. O., Friherre, Kammarjunkare.
Lewenhaupt, A. L. C., Grefve, Kammarherre, Riksheraldiker.
Lewenhaupt, C. A. A., Grefve, Kammarherre. Claestorp, Katrineholm.
Lewenhaupt, C. E. W. C. C:son, Grefve, Löjtnant. Danbyholm, Björkvik.
Lewenhaupt, C. H. E., Grefve, Fil. doktor. Säbylund, Kumla.
Levertin, A. P., Med. doktor.
Liljequist, G. N. J., Hofrättsaktuarie.
Lilja, A., Direktör.

Lilliehorn, P. F. P., Banktjänsteman.
Lilljebjörn, E. G., Adjunkt.
Lilliesköld, K. G., e. o. Hofrättsnotarie.
Lind, A., Bankdirektör. Norrköping.
Lind af Hageby, E., f. *Hierta*, Fru.
Lindberg, A., Lärare. Manilla.
Lindberg, E. V., Grosshandlare.
Lindegren, A., Slotsarkitekt.
Linder, H., Kammarjunkare. Svartå, Finland.
Lindh, F. G., Amanuens.
Lindhé, C. J. H., Löjtnant. Hagby, Folkesta.
Lindhult, N. A., Amanuens.
Lindstedt, A. V., Kamrerare.
Lindström, A. F., f. d. Statsgeolog.
Lindström, O., Godsägare. Nolhaga, Alingsås.
Ling, A., Tandläkare.
Linnell, C. L., Redaktör. Värjö.
Linnell, E. G. F., Kamrer. Värjö.
Ljungfors, V., Fil. kand. Lund.
Lovén, S. A., f. d. Löjtnant. Kristiania.
Lundberg, K. W., t. f. Protokollssekreterare.
Lundberg, Torsten, Pastorsadjunkt. Helsingborg.
Lundahl, N., Folkskollärare. Lund.
Lundell, B., Posttjänsteman.
Lundin, C., Skriftställare.
Lundström, A. H., Professor. Uppsala.
Lundström, K. F., Intendent.
Lyscholt, T. F. R., Major.
Låftman, Emil, Kyrkoherde. Nora.
Långström, E., e. o. Kammarsekreterare. Göteborg.
Låstbom, T., Kassör. Björneborg, Finland.
Läffler, L. F., f. d. Professor. Djursholm.
Löwen, A. O. L. Trolle, Friherre. Godsägare. Häringe, Tungalsta.
Löwen, S. A. F., Grefve, Godsägare. Gerstabergh, Jerna.
Löwenadler, C. O., Disponent. Anneberg.
Löwenadler, H., Handlande. Göteborg.
Löwenborg, F. W., Kapten. Karlberg.
Malmberg, E. F. V., Kapten. Uppsala.
Malmsten, E. H., Arkivamanuens.
Malmström, C. G., f. d. Riksarkivarie. Djursholm.

Mannerfelt, C. O., Major. Borås.
von Mentzer, O. F., Löjtnant. Uppsala.
Michaelson, K., f. d. Bruksägare.
Millqvist, V., Redaktör.
Moberg, C. A. E., Häradshöfding. Landskrona.
Montan, E. W., Professor.
Montelin, Fredrik, Apotekare. Lund.
Montgomery, J., Kammarherre.
Montgomery-Cederhielm, R., Kammarherre. Segersjö, Lännäs.
Munthe, C. D. L. W. Wison, Öfverste.
von Möller, A. P., Godsägare. Skottorp.
Mörner, C. B., Grefve, Konsul. Sydney.
Natt och Dag, Å. Åson, Kapten. Sköfde.
Nauckhoff, A., f. af *Klini*, Fru.
Nelson, C. G. A., Folkskolelärare.
Nilsson, A., Fil. kand. Uppsala.
Nisser, Carl Martin, Bruksägare. Stjernerund.
Nordensfalk, C. O. C. J., f. d. Landshöfding. Blekhem, Almvik.
Nordenskjöld, H., Friherre, t. f. Hofrättsfiskal.
Nordenskiärna, O. R., Kammarskrifvare. Helsingborg.
Nordlander, J., Läroverksadjunkt.
Noreen, C. A. E., Kapten. Sunne.
Norlander, L. G. F., Läroverksadjunkt. Umeå.
Norrmén, A., Bankdirektör. Helsingfors.
Norstedt, R., Landskapsmålare.
Nycander, O., Ingeniör.
Nygren, C. E., Löjtnant. Karlstad.
Nyström, R., Kamrerare. Karlstad.
Odelberg, C. A., f. d. Kapten.
Odelberg, O. W., Fullmäktig i Riksgäldskontoret.
Odelberg, V. J. V., Löjtnant. Farsta, Gustafsberg.
Odenkrantz, T. H., Häradshöfding. Annelund, Borås.
Odenkrantz, J. G., Kronofogde. Vimmerby.
Ohlson, O., Revisor.
Oldberg, G. A., f. d. Kapten.
Olsson, A. F., Jur. kand.
Osbeck, F. A. B., Regementsläkare. Fjögsta.

von Otter, C. F., Friherre, Advokatfiskal.
Ottergren, F., Bankkassör.
Oxenskiärna, S. E. C., f. *Wallenberg*, Grefvinna.
Palm, A. A. E., Regementsintendent. Sala.
Palm, C. U., Konsthandlare.
Palmé, O., Fil. kand.
Palmén, E. G., Friherre, Professor. Helsingfors.
Palmgren, J. H. H., Kammarrättsråd.
Palmkvist, J. E., Läroverksadjunkt.
Palmqvist, C. G., Frih., Kapten. Linköping.
Palmstierna, N. O. M., Friherre, Löjtnant.
Peterzens, A. F. R., Registrator.
Pettersson, A. G., Redaktör. Kristinehamn.
Pettersson, C. E., Hofkamrer.
Petrelli, D. T. J., Krigsarkivarie.
Peyron, G. F., Major. Ängelholm.
Philipson, C. O., Godsägare. Marieborg, Norrköping.
Philipson, E., f. d. Generalkonsul. Vaxholm, Flen.
Piltz, C., Farm. kand.
Piper, E. A. A., Grefve, Kammarherre.
Piper, E. H. S., Fröken. Löfstad, Okna.
Piper, E. W., f. *von Haffner*, Grefvinna. Söfdeborg.
Planting-Gyllenbåga, C. G. A., f. d. Kapten. Remmingstorp, Axvall.
Planting-Gyllenbåga, C. G. O., Löjtnant. Kristianstad.
Planting-Gyllenbåga, E. J. C., Assessor.
Planting-Gyllenbåga, E. W. C., f. d. Häradshöfding.
Planting-Gyllenbåga, G. H. W., Kapten.
von Platen, Ph., Kronofogde. Ystad.
Posse, G. G. son, Grefve, Kammarherre. Almnäs, Hjo.
von Post, G. L. E., Kapten. Sollefteå.
von Post, N. F., Direktör.
Printzsköld, O. H. R., Förste hofmarskalk.
Psilander, A., Litteratör.
Psilander, N. G., Löjtnant. Sala.
Påhlman, A., Kapten.
Quennerstedt, A. W., f. d. Professor. Lund.

- Raab, C. J. C.*, Friherre, Kapten. Klintehamn.
- Ramel, M.*, Friherre, Godsägare. Hviderup, Örtofta.
- Ramel, S. G. F. T.*, Friherre, Legationsråd. Berlin.
- Ramsay, J. M.*, f. *Ekström*, Fru. Helsingfors.
- Ramsay, W.*, Bruksägare. Högfors bruk, Finland.
- Rappe, F.*, Legationsråd.
- Reenstierna, J. L.*, Med. fil. kand. Uppsala.
- Rehbinder, H. W. J. N.*, Friherre, Kommerseråd. Djursholm.
- Rehbinder, W.*, Friherre, Öfverste. Västervik.
- Rettig, J.*, Grosshandlare. Gefle.
- Reuterskiöld, S. H. C.*, Civilingeniör. Göteborg.
- Ribbing, B. E. L.*, f. d. Ryttmästare.
- Riben, K. A.*, vice Häradshöfding.
- Ridderstad, C. W. E.*, Öfverste. Jerna.
- Ringius, E. S. E.*, vice Häradshöfding. Malmö.
- Rogberg, A.*, Ingenjör. Karlstad.
- Romdahl, A.*, Amanuens. Göteborg.
- Ros, C.*, Godsägare. Årås, Gullspång.
- von Rosen, A. E.*, f. *Barnekow*, Friherinna. Helgslätt, Sya.
- von Rosen, C. A.*, Grefve, Öfverstekammarherre.
- von Rosen, C. E.*, Grefve, Kapten. Helsingborg.
- von Rosen, E. E. A. A.* Grefve, Godsägare. Örbyhus.
- von Rosen, F. T. C.*, Grefve, Öfverceremonimästare. Hedenlunda, Vadsbro.
- von Rosen, G. P. A.*, Grefve, Hofrättsråd.
- von Rosen, G. T. A.*, Grefve, Kammarherre.
- von Rosen, R. G. E. M.*, Grefve, Major.
- Rosengren, C. E. I. H.*, Regementsläkare. Östersund.
- Rosenlind, E.*, Direktör.
- Rosensvärd, C.*, Kammarherre. Long, Grums.
- Rosin, F.*, Direktör.
- Rosman, H.*, Arkivamanuens.
- Rosman, N.*, Kammarkrifvare. Malmö.
- Rudbeck, J. R. G.*, Friherre, vice Häradshöfding, Auditör.
- Rudbeck, O. T. G. A. F.*, Friherre, Agré.
- Rudbeck, R. H. J.*, Friherre, Kammarherre.
- Rudbeck, T. G. A. R.*, Friherre, Biblioteksamanuens. Edsberg, Tureberg.
- Rudelius, F.*, Löjtnant. Hultsfred.
- Rydin, K. R.*, Kammarråd.
- Ryman, F. V. A.*, Häradshöfding. Karlstad.
- Sahlén, C.*, Disponent. Laxå.
- Sahlström, M.*, Arkivforskare. Liljeholmen.
- von Saltua, J. L.*, Friherre, Amanuens.
- Salwén, A. G. E.*, Underlöjtnant. Grängesberg.
- Samselius, H.*, e. Jägmästare.
- Sandberg, G.*, Rådman. Sköfde.
- af Sandeberg, J. D. F.*, Underlöjtnant, Jur. stud. Vänersborg.
- von Schinkel, B. S.*, Amanuens.
- von Schmaltz, C. H. L. S.*, Löjtnant. Östersund.
- Schram, Claës E.*, Tjänsteman.
- Schulman, C. R. C.*, Öfverstelöjtnant. Helsingfors.
- Schulman, H.*, General. Borgå, Finland.
- von Schulzenheim, C.*, Kansliråd.
- von Schwerin, W. G.*, Friherre, Godsägare. Skarhult, Kristineberg.
- Schück, J. H. E.*, Professor. Uppsala.
- Schürer von Waldheim, M.*, Regementsintendent. Helsingborg.
- Sederblad, C. A. P.*, Stadsläkare. Linköping.
- Sellén, O. A.*, Kammarkrifvare. Göteborg.
- Seih, M.*, Amanuens.
- Settervall, J. G.*, Grosshandlare.
- Settervall, K.*, Biblioteksamanuens.
- Sidenblad, E.*, Amanuens.
- Silfverskiöld, O. B. A.*, Friherre, Godsägare. Koberg, Upphäråd.
- Silfverskiöld, O. B. T.*, Amanuens.
- Silfversparre, J. H. A. W.*, Auditör. Vänersborg.
- Silfversvärd, E. L. I.*, Kapten. Örebro.
- Silfversvärd, G.*, Öfverstelöjtnant. Karlskrona.

af Sillén, H. G., Kommendörkapten.
Karlskrona.

Sinebrychoff, P., Helsingfors.

Sjöberg, N., Amanuens.

Sjöberg, N. J. L., Förste stadsläkare.
Landskrona.

Sjöberg, N. M., e. o. Hofrättsnotarie.
Landskrona.

Sjöcrona, A., f. *Krook*, Fru. Helgenäs,
Kristianstad.

Sjöström, C., Stadsfogde. Lund.

Skjöldebrand, H. O., Löjtnant.

Skogman, K., Kanslisekreterare.

Smerling, C. O., Auditör.

Sodenskierna, G. A., Löjtnant. Skutskär.

Sondén, C. M., Professor.

Sparre C., Grefve, Godsägare, Finnekumla.

Sparre, C. A. G. S:son, Friherre, Disponent.
Gunnebo, Mölndal.

Sparre, G. A., Grefve, t. f. Hofrätts-
notarie.

Sparre, J. C., Grefve, Kammarherre.
Brogård, Bro.

Sparre, S. A:son, Friherre, Löjtnant.

Spens, H., Grefve, Ryttmästare. Helsing-
borg.

Spåre, A., Hofrättsråd. Helsingfors.

Stackelberg, E., Friherre. Reval.

Stackelberg, F. M., Friherre, Direktör.
Helsingfors.

von Stedingk, C. E. S., Friherre, Kam-
marherre. Gäringstorp, Vingåker.

von Stedingk, H. L., Grefve, Kapten.

von Stedingk, L. R., Friherre, Kapten.
Bofors.

Stenman, Clara, Fröken. Norrköping.

Stenström, K., Kamrerare. Norrköping.

Stille, A. G. H., Professor. Lund.

Stockenberg, J., Sekreterare i Kommers-
kollegium.

Stridsberg, V., Med. doktor.

Strokirk, C. E., Kapten. Göteborg.

Stråle, G. V. T., Kammarherre.

Styffe, C. G., f. d. Bibliotekarie.

Stårck, P. J., Kandidat. Uppsala.

Sundborg, S., Fröken, Konsthandlare.

Sundell, H. M., Bokhandlare.

Swallin, W., Registrator.

Svensson, U., Notarius publicus.

von Sydow, K. A., Kyrkoherde. Varn-
hem.

Södergren, J., Disponent. Norrköping.

Söderhielm, A. W. F., Civilingenjör.
Gefle.

Söderlindh, R., Kassör. Örebro.

Södersteen, H. F., Kyrkoherde. Askersund.

Tamm, H. S., Revisor.

Tammelin, T., Kamrer.

Taube, C. E. B., Friherre, f. d. Arkivarie.

von Taube, M., Friherre, Professor. S:t
Petersburg.

Tegnér, E. H. W., Professor. Lund.

Tengstrand, I. E. O., Byrådirektör.

Tham, P. A. O., Tjänsteman i Sv. Tele-
grambyrå.

Themptander, H., e. o. Hofrättsnotarie.

Thomle, E. A., Arkivarie. Kristiania.

Thorssell, A. F., Major. Karlsborg.

Thyselius, E., Redaktör.

Tigerschiöld, H. E., Kansliråd.

Tigerstedt, E. S., Öfverstelöjtnant. Hel-
singfors,

Tigerstedt, J. M., Järnvägskontrollör.
Äggelby, Finland.

Toll, H. G., Kammarherre. Hjularöd,
Askeröd.

Toll, K. O., Major.

Tornérhjelm, G., Löjtnant.

Trana, E. A., Rådmän. Göteborg.

Troilius, C. R., v. Häradshöfding.

Trolle, A. E. S., f. *Leijonhufvud*, Fri-
herrinna. Trollenäs.

Trotsig, K. E., Kontrollör. Hedemora.

Tronelli, P. L., Kammarherre. Björnsnäs,
Åby.

Tullberg, H. W., Bokförläggare.

Tullberg, T., Professor. Uppsala.

Uddgren, H. E., Löjtnant. Qville.

Uggla, C., Häradshöfding. Västerås.

Uggla, E. J. G., Friherre, f. d. Kapten.

Uggla, T., Auditör. Lund.

af Ugglas, F. O., Friherre, f. d. Löjtnant.
Sneslingeberg, Forsmark.

af Ugglas, S., Grefve, Kammarherre.

Ulfsparre, J. A. O., Major. Helsingborg.

Ulrich, C. J., Auditör.

Upmark, G., Amanuens.

Vougt, C. F. T., Kanslisekreterare.

Vult von Steyern, J. F. W., Godsägare.
Kaggeholm, Stockholm.
von Wachenfelt, H., Kandidat. Uppsala.
Wachtmeister, F. Clason, Grefve, Universitetskansler.
Wachtmeister, A. W., Grefve, Kammarherre.
Wachtmeister, E. S. L. C., f. *von Platen*, Grefvinna, Statsfru. Kulla Gunnarstorp, Helsingborg.
Wachtmeister, G. F., Grefve, f. d. Ryttmästare. Knutstorp, Axelvold.
Wachtmeister, H. G. Trolle, Grefve, Kabinettsskammarherre. Årup, Bromölla.
Wachtmeister, H. H:son, Grefve, Generaldirektör.
Wachtmeister, W. U. M., f. *Bennet*, Grefvinna. Christineholm, Nyköping.
Wadstein, A., Fil. doktor. Helsingborg.
Wagnsson, G., Alingsås.
Wahlfisk, J., Kontraktsprost, Teol. dr. Närkes-Kil.
Wahlund, J., Borgmästare. Östhammar.
Wallensteen, J. A., f. d. Kammarrättsråd.
Wallin, F. E. H., Bokförläggare.
Wancke, F. T., Kamrer.
Warburg, K. J., f. d. Professor.
Wedberg, J. O., f. d. Justitieråd.
Weidling, C. H., Kontrollör. Göteborg.
Wengström, R., Ingeniör. Katrineholm.
Wennerberg, C., f. d. Lasarettsläkare. Växjö.
Wennerberg, S. A., f. d. Ryttmästare. Helsingborg.
Wennerström, J. V., Apotekare. Växjö.
Werngren, J. O., Grosshandlare.
von Wernstedt, H., Kapten. Karlskrona.
Wessler, J., Tandläkare.

Westerdahl, E., Kamrerare.
Westin, C., Registrator,
Westrin, A., f. d. Landssekr. Kalmar.
Wijk, C., f. *Dickson*, Fru. Göteborg.
Wilkins, G. D., Med. doktor.
Willers, W., Kamrerare.
Winquist, G. E., Borgmästare. Hedemora.
Wistrand, H. E. C., Öfverinspektör. Göteborg.
Wittlock, J. A. Z., Regementsläkare. Växjö.
Wolff, E., f. *Ramsay*, Fru. Helsingfors.
Wrangel, A. M. H., Grefve, Envoyé. London.
Wrangel, C. F., Friherre, Kabinettsskammarherre. Ellinge, Eslöv.
Wrangel, E. H. G., Professor. Lund.
Wrangel, H. E. I., f. *Ehrensward*, Friherrinna. Hyby, Klågerup.
Wrangel, H. G. W., Kommendörkapten.
Wrede, H., Friherre, Hofrättsråd. Jönköping.
Wretman, J., Rådman.
Zethelius, G., f. d. Kanslisekreterare.
Zettervall, S., Ingenjör. Djursholm.
Åhrberg, C. H., vice Härads höfding.
Åhsberg, S., Kontorschef. Göteborg.
Åkerhielm, A. L. E., Friherre, President.
Åkerhielm, C. A. F., Friherre.
Åkerhielm, G. F. N., Friherre, Kabinettsskammarherre. Torsåker, Väsby.
Åkerman, Gunnar, e. o. Hofrättsnotarie.
Ädelgren, N., Amanuens.
Örnberg, L. M. V., f. d. Arkivarie. Vadstena.
Österman, E., Porträttmålare.

Korresponderande ledamöter:

Boyet, A., Bokhandlare. Paris.
Charavay, E., Archiviste-paléographe. Paris.
Cohn, A., Bokhandlare. Berlin.
da Cunha, X., Överbibliotekarie. Lissabon.
Fischer v. Röslerstamm, E., Skriftställare. Graz.
de Guëll-y-Borbon, F., Markis. Madrid.

Houghton, R. M. M., Baron. Fryston Hall, Yorkshire.
v. Mohr, von Morburg und Sunegg, Ritter, Jur. doktor. Graz.
Monis Barreto de Aragão, E., Fil. doktor. Bahia.
de Prat de Nantouillet, Markis, Spansk envoyé.
Vallier, G., Godsägare. Grenoble.

Institutioner som åtnjuta ledamotsrätt:

Artillerimuseum.

Delegationen för de Antellska samlingarna. Helsingfors.

Falu läroverks bibliotek.

Finlands statsarkiv. Helsingfors.

Finska riddarhuset. Helsingfors.

Göteborgs realläroverks bibliotek.

Göteborgs stadsbibliotek.

Historiska föreningen. Uppsala.

Kalmar nation. Uppsala.

Karlstads läroverks bibliotek.

Krigsarkivet.

Kungl. krigsskolans bibliotek. Karlberg.

Nationalmusci konstafdelning.

Norska riksarkivet. Kristiania.

Skara gymnasiebibliotek.

Stora landslogens bibliotek.

Svenska akademien nobelbibliotek.

Svenska riddarhuset.

Uppsala landsarkiv.

Växjö läsestuga.

Örebro läroverks bibliotek.

De af samfundets ledamöter, för hvilka ej annorlunda uppgifves, bo i Stockholm.

Redaktionen är tacksam för uppgifter om ändrade titlar och adresser, insända till Personhistoriska Samfundet, Riksarkivet, Stockholm.

Redaktionen får uppmana dem af samfundets ledamöter, som ännu ej subskriberat å »Svenska släkter» att snarast möjligt insända anmälan därom till auditör T. Ugglä eller fil. kand. V. Ljungfors, adress Lund.

Bland de släkter, som för närvarande bearbetas för införande i något af de första häftena, kunna nämnas Agardh, Atterbom, Billing, Crælius, Engelke, Ewerlöf, Hallman, Kallenberg, Pripp, Rundstedt, Scholander, Sölscher, Uddenberg och Wulff. Uppgifter om dessa släkter mottagas med tacksamhet af utgifvarne.

BREFKORT

Frimärke

5 öre

Personhistoriska Samfundet

Riksarkivet

STOCKHOLM

Samfundets medlemmar uppmanas att med användande af detta kort anmäla nya medlemmar.

Härmed får jag till ledamot af PERSONHISTORISKA
SAMFUNDET anmäla

.....
.....
(fullständiga namn, titel och adress)

hvilken förklarar sig önska inträda i Samfundet.
.....
.....

Följande af samfundets skrifter utlämnas åt *ledamöter i samfundet*, efter rekvisition hos skattmästaren, till nedannämnda pris:

Svenska Autografsällskapets tidskrift, Del. I, n:is 1—12 (årg. 1879—1888, 256 sid.), kompl. 18 kr. Af denna afdelning finnas endast *några få fullständiga årgångar* tillgängliga. Lösa häften af n:is 7—12 (1886—1888) säljas för 1 kr. häftet.

Svenska Autografsällskapets tidskrift, Del. II, n:is 1—12 (årg. 1889—1896, 346 sid.), lämnas fullständig för 6 kr., lösa häften för 1 kr. för hvarje häfte; dubbelhäftet n:is 11—12 för 2 kr. Ex. tryckt på *bättre papper* (däraf några få fullständiga årg. äro tillgängliga) jämte *Register* till delarna I och II, äfven på *bättre papper* . kr. 12.

Personregister till delarna I och II (44 sid.) kr. 2.
Detta register lämnas kostnadsfritt, då båda delarna rekvireras.

Personhistorisk tidskrift, årg. II (1900, 180 sid.) med
24 porträtt och register samt Dödslista för 1900, 53 sidor . . kr. 5.
Årg. I och III slutsålda.

Personhistorisk tidskrift, årg. IV (1902, 166 sid., med
24 porträtt och register samt Dödslista för 1902, 43 sid.) . . kr. 5.

Personhistorisk tidskrift, årg. V (1903, 222 sid., med
25 porträtt och register samt Dödslista för 1903, 37 sid.) . . kr. 5.

Personhistorisk tidskrift, årg. VI (1904, 164 + 23 sid.,
med 22 porträtt och register) kr. 5.

Personhistorisk tidskrift, årg. VII (1905, 167 + 56 sid.,
med 19 porträtt och register) kr. 5.

Personhistorisk tidskrift, årg. VIII (1906, 133 + 106
sid., med 17 porträtt och register) kr. 5.

Handlingar, utg. genom samfundet:

- I. S:t Nikolai kyrkas i Stockholm vigselbok, I. 1604—1650
och 2. 1651—1700 (182 sid.), utg. af F. U. Wrangel kr. 3
- II. En adlig och furstlig hofpredikant under 1600-talets senare
hälft, P. G. Öjer; utg. af Karl af Schmidt (82 sid.) kr. 1: 50.
- III. Släkten Aminoff (85 sid + 1 tab.) kr. 5.
- IV. Klosterfolket i Vadstena; af C. Silfverstolpe (168 sid.) . kr. 3.
D:o d:o tryckt på *bättre papper* (i få ex.) kr. 5.
- V. Svenska porträtt i samlingarna vid Uppsala universitet,
förteckn. af N. Sjöberg (6 + 87 sid.) med 31 porträtt,
ingår som bilaga i årg. III och IV.
- VI. Svenskarne under dannebrogen 1848—50, med tillägg
(102 + 24 sid.), af B. Schöldström, med 97 porträtt.
Erhålles gm C. E. Fritzes bokhandel, Stockholm.
- VII. Svensk genealogisk litteratur, förtecknad af J. A. Almquist
(80 sid.) kr. 2.
- VIII. Porträttsamlingarna å Edsberg och Hedensberg (23 sid.
och 14 porträtt + 56 sid. och 3 porträtt), ingå som bi-
lagor i årg. VI och VII.
- I. Köpings stads tjänstemän 1605—1905, af G. Elgenstierna
(106 sid.); ingår som bilaga i årg. VIII.
- Dödslistor från och med år 1899 till och med år 1903 å . . kr. 1.

Stockholm 1907. Kungl. Boktryckeriet.